

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den Vorabend des Versöhnungstages

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah

Wien, 1906

רופכ םוי ליל בירעמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12193)

מעריב לליל יום כפור

נורגים להעמיד שני סעודים מהקבל אלל כס"ץ לומר בישיבה של מעלה ג' פעמים וגם כס"ץ
לומר עמכם, ולא ילכו מעם עד אחר ברכו.

בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה.
על דעת המקום. ועל דעת הקהל.
אנו מתירין להתפלל עם העברנים:

ומתחיל כס"ץ כל גרדי זכות וזכרה וזכוונה, ולומר אותו ג"ס וזכל פעם ארבע קולו זיאת
והקבל לריך לומר כל גרדי מלך זמלם זלחם עם כס"ץ.

כל גרדי

Alle Gelübde, Entsa-
gungen, Bannungen, Ent-
ziehungen, Kasteiungen und
Gelöbniſſe unter jedem Na-
men, auch alle Schwüre, so
wir gelobt, geschworen, ge-
bannt und entsagt haben
werden — Von diesem Ver-
söhnungstage, bis zum Ver-
söhnungstage, der zu un-
serem Wohle heran kommen
möge — bereuen wir hiermit
allesammt; sie Alle seien
aufgelöst, ungültig, unbündig
aufgehoben und vernichtet;
ohne Verbindlichkeit und
ohne Bestand. Unsere Ge-
lübde seien keine Gelöbniſſe;
was wir entsagt, sollen keine
Entsagungen, und was wir
beschwören, keine Schwüre
sein*)

ואסרי. ושבועי. וחרמי.
וקונמי. וקנסי. וכנויי.
דאגדגנא. ודאשתבענא.
ודאחרמנא. ודאסרנא על
גפשתנא: מיום כפרים זה
עד יום כפרים הבא עלינו
לטובה: בכלהון אחרמנא
בריון. בלהון יהון שרן.
שביון. שביתין. בטליון
ומבטליון. לא שרירין ולא
קיימין: גדרנא לא גרדי.
ואסרנא לא אסרי.
ושבועתנא לא שבועות:

*) Nach der Lehre unserer Weisen können wir nur von solchen Gelübden,
Schwüren u. s. w. die wir in aufgeregten und leidenschaftlichen Momenten, also
ohne Vorbedacht, thun, eine Erlöſung erwarten; keinesweges aber von solchen, die wir
mit Besonnenheit thun, oder zu welchen wir von Rechtswegen angehalten werden können.

ונסלח wird vom Vorbeter dreimal gesagt, hernach sagt es die Gemeinde dreimal.

Es sei vergeben der ganzen Gemeinde der Söhne Israels sowohl als dem Fremden, der sich unter ihr aufhält; denn bei dem ganzen Volke geschieht es aus Irrthum.

Bergieb, ich bitte, die Vergehungen dieses Volkes nach Deiner großen Gnade und gewohnten Nachsicht für diese Nation, seit dem sie in Aegypten war bis jetzt, und wie es dort heißt:

Der Ewige sprach: Ich habe vergeben, wie du angetragen hast.

Wenn der Vorbeter sagt, soll jeder leise mitsprechen.

Gebenedeiet seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der Du uns am Leben und aufrecht erhalten und uns diese Zeit hast erreichen lassen.

וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
כִּי לְכָל הָעָם בְּשִׁגְגָה:

סְלַח־נָא לְעוֹן הָעָם ^{Vorb.}
הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר
נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
וְעַד הַנְּהַ וְשֵׁם נְאֻמְרָ:

ספסל חומרים ג"ס נקול רס.

וַיֹּאמֶר יי סְלַח־תִּי כְּדַבְּרְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׂרַחֲחֵנוּ וְקַיְמֵנוּ
וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַנְּהָ: *

*) Wenn das Fest an Freitag Abends fällt, werden nach שרה זיינו diese zwei Psalmen gebetet.

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag.

Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Sarsenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gros, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; —

עַב מְזִמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת:
טוֹב לְהִזְרוֹת לִי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עַל־יוֹן: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חַסְדְּךָ
וְאִמּוֹנְתְךָ בְּלִילוֹת: עַל־יְעֲשׂוֹר
וְעַל־נֶבֶל עָלֵי הַגִּיזוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שִׁמַּחְתָּנִי יי בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אַרְבָּן: מֵהַגְּדִלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי מֵאֵד
עַמְקוֹ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא
יָדַע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין אֶת־זוֹאת:
בְּפִי־זוֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיִצּוּ
כָל־פּוֹעֲלֵי אֲוֶן לְהַשְׁמָדֵם עַד־עַד:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das unter der Linie stehende יחברך

ברכו Lobet Gott den All-
gelobten!

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ:

Vorb.

Gelobt sei Gott, der All-
gelobte — in Ewigkeit.

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Gem.

יחברך Gelobt und gepriesen und
erhöhet und verherrlicht sei der er-
habene Name des Königs aller Kö-
nige, des Heiligen — gelobt sei er!
Der zuerst war, der zuletzt ist, und
außer dem kein Gott ist. Macht
Bahn vor ihm, der auf Wolken
fährt; nennet seinen göttlichen Na-
men, und jauchzet auf vor ihm.
Sein Name ist erhaben über alles
Lob und allen Ruhm. Gelobt sei
sein Name, sein Reich und seine
Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name
Gottes sei gelobt, heute und immer
in Ewigkeit.

(*) יְהַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֵלֵו לְרַבֵּב
בְּעֲרֻבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוֹז לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ
מְרוֹמִם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Am Sabbath.

und du, Gott, bist erhaben, in Ewig-
keit derselbe! Denn schau', deine
Feinde, Herr, schau, deine Feinde,
sind verloren in sich zerfallen alle,
die das Unheil schaffen. Und mir
hebst du das Haupt empor wie des
Waldstiers Horn, und salbest mich
mit frischem Del. Da schauet mein
Auge seine Lust an meinen Reidern,
wenn aufstehen wider mich die
Böswilligen, hört es mein Ohr an
ihnen. Der Gerechte blühet wie die
Palme, wie die Zeder auf dem Li-
banon wächst er in die Höhe, die
gepflanzt sind in Gottes Haus, die
in den Höfen Gottes blühen, die
sind im Wachsen bis ins graue Al-
ter, und bleiben immer markig,
kräftig, frisch; auf daß sie verkünden,
daß Gott ist gerecht, mein Schutz
und Hort, und an ihm kein Fehl
und Falch!

» Gott ist der Welten Herr! Er
kleidet sich in seine Pracht, es kleidet
sich Gott in seine Macht und gürtet
sich; — da steht fest die Welt und
wanke! Fest steht dein Thron
von jeher, von Ewigkeit her bist du!

וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה
אוֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבְדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל־פְּעֻלֵי אָוֶן: וְתָרַם
כְּרֵאִם קַרְנֵי בַלְתֵי בְשֶׁמֶן רַעֲנָן:
וְתַבַּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְקָמִים עָלַי
מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי: צַדִּיק
כְּתָמָר יִפְרַח כְּאַרְז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבוֹן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים
וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְיָ
צִוֵּי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

» יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יְיָ
עוֹז הַתְּאֵזֵר אֶף תִּכּוֹן תִּכְלָל בַּל
תִּמּוֹט: נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם
אֶתְּרָה: גְּשָׂאוֹ נְהַרְוֹת יְיָ גְּשָׂאוֹ

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelsporten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schafft den Tag und schafft die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, der dämmern läßt die Abenddämmerung.

אהבת Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בקחמה
פותח שערים ובתבונה
משנה עתים ומחליף את-
הזמנים ומסדר את-
הכוכבים במשמרותיהם
ברקיע ברצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני-
חשך וחשך מפני אור.
ומעביר יום ומביא לילה.
ומבדיל בין יום ובין לילה
יי צבאות שמו. אל חי וקים
תמיד ימלוך עלינו לעולם
ועד: ברוך אתה יי המעריב
ערבים:

אהבת עולם בית ישראל
עמך אהבת. תורה ומצות
חקים ומשפטים ו אותנו

Am Sabbath.

Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaftig; deines Hauses Schmach — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
מקלות מים רבים אדירים | משברי
ים אדיר במרום יי: עדתך נאמנו
מאד לביתך נאוה קדש יי לאנד
ימים: קדש ימים

uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich. Gelobt seist du Gott der liebet sein Volk Israel!

☩ Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!
שמע ישראל!

Gott unser Herr ist ein einiger,
einzigter Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehst. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen am deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst

מעריב ליל יום כפור

למדת. על כן יי אלהינו
בשכבנו ובקומנו נשיח
בהקיד. ונשמח בדברי
תורתך ובמצותיך לעולם
ועד. כי הם חיינו וארך
ימינו ובהם נהנה יומם
ולילה. ואהבתך אל-תסיר
ממנו לעולמים: ברוך אתה
יי אלהי עמו ישראל:

(סיד חזק אל מלך נאמן:)

שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך
בכל-לבבך ובכל-נפשך
ובכל-מאדך: והיו
הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום עד-לבבך:
ושננתם לבניך ודברתם
בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאזת עדיך
והיו לשטפת בין עיניך:

sie schreiben an die Pfosten
deines Hauses und an deine
Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen
Geboten, die ich euch heute
gebiete, daß ihr liebet Gott,
euern Herrn, und ihm dienet
mit eurem ganzen Herzen,
und mit eurer ganzen Seele,
so werde ich Regen geben
eurem Lande, Frühregen und
Spätregen, jedes in der Zeit;
du wirst sammeln dein Korn,
deinen Most und dein Del.
Ich werde Kraut geben auf
dem Felde deinem Viehe, und
du wirst essen und wirst satt
werden. Nehmet euch wohl in
Acht, daß nicht sich bethöre
euer Herz und ihr euch ab-
wendet und dienet fremden
Göttern und euch bückt vor
ihnen. Da entbrennet der Zorn
Gottes gegen euch, und er ver-
schließet die Himmel, und es
wird kein Regen sein, und die
Erde wird nicht geben ihren
Ertrag. Ihr werdet gar bald
verloren sein in dem schönen
Lande, das Gott euch gibt.
Darum traget diese meine Worte
auf eurem Herzen und auf
eurer Seele; knüpfet sie zum
Zeichen um eure Hand, und
sie sollen sein ein Stirnband

וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ
בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסְפֹת דְגָנְךָ וְרִתִּירְשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֹתָ
וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אֶת־
אֶרֶץ־יְהוָה בְּכֶם וְעֶצֶר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מְטַר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וְאֶבְדֹתֶם אֶת־מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת־
דְּבַר־יְהוָה עַל־לִבְבְּכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֶת־

zwischen eueren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und euerer Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr solltet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und solltet nicht nachwallen euerm Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern solltet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und

אתם לאות על־יְדְכֶם וְהָיוּ
לְשׁוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וּלְמִדְתֵּם אַתֶּם וְאֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשֹׁכְתֶךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבֶךָ
וּבְקוּמֶךָ: וְכָתַבְתֶּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם
לֵאמֹר לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדִרְתָּם וּנְתַנוּ עַל־
צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאוּתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תִתְּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֶתֶם
אֵימֹת אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ

ste
deine
Th
ה
Geb
gebi
euer
mit
und
so
eure
Spä
du
dein
Sch
dem
du
wer
Ach
euer
wer
Gö
ihn
Go
schl
wir
Er
Er
ver
Lar
Da
auf
eur
Zei
fie

sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמן Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unsern Feinden, die uns ans Leben sind gegangen. Er ist es, der Gro- ßes thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug

וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם;
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם;

אֶמֶת וְאֱמוּנָה כָּל-זֹאת
וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִוְלָתוֹ וְאִנְחָנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מַלְכִים: מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל-הָעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
וְהַמְשַׁלֵּם נְמוּל לְכָל-אוֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת
עַד אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד
אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
בְּחַיִּים וְלֹא-נָתַן לְמוֹט
רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל-
בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֵם קַרְנֵנוּ
עַל-כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה קְנוּ
נַפְסִים וְנִקְמָה בְּפָרְעָה
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֶבְרַתוֹ

in seinem Grimme alle die Erstgeborenen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Klust, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied mit aller Freudigkeit, und sprachen einmüthig:

וַיֹּאמְרוּ מִי כָמוֹךָ יְיָ
 „Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?“

וַיֹּאמְרוּ מִי כָמוֹךָ יְיָ
 Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses; „das ist mein Gott“ riefen sie und sprachen:

וַיֹּאמְרוּ מִי כָמוֹךָ יְיָ
 „Gott regieret in Ewigkeit.“

וַיֹּאמְרוּ מִי כָמוֹךָ יְיָ
 Und so ward es uns verheißen durch deinen Profeten: Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine. Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

וַיֹּאמְרוּ מִי כָמוֹךָ יְיָ
 Laß uns niederlegen, Gott unser Herr, in Frieden;

מעריב ליל יום כבוד

כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
 אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם
 לְחַרוֹת עוֹלָם. הִמְעַבִּיר בְּנָיו
 בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף. אֶת־
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וַרְאוּ בְּנָיו
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ
 לְשִׁמּוֹ. וּמְלֻכוֹתָו בְּרָצוֹן
 קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל | לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם:
 מִי־כָמוֹךָ בָּאֱלֹהִים יְיָ. מִי
 כָמוֹךָ נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נִוְרָא
 תַּהֲדוֹת עוֹשֶׂה פֶּלֶא:

מְלֻכוֹתֶיךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ
 יַם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֱלֹהֵי עָנּוּ.
 וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־
 יַעֲקֹב. וְנֶאֱלָז מִיַּד הַזֶּקֶן
 מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נֶאֱלָד
 יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מְלַכְנוּ

sollet
 Gotte.
 Ich
 der eu
 Lande
 Gott
 euer S

אמה
 und
 fest bei
 unser
 sonst,
 sein L
 löset
 nige,
 hat b
 der C
 Allma
 an u
 mit v
 golten
 die u
 gange
 bes t
 liche,
 ohne
 Leben
 ließ
 der u
 hen u
 das S
 die u
 ten;
 Rache
 Bhar
 und
 Rinde

laß uns aufstehen wieder, Herr, zu einem heitern Leben. Breite du als Schirm und Decke deinen Gottesfrieden über uns; stütze uns und kräftige uns mit weisem Rathe, daß wir vor dir bestehen, und hilf uns um deines Namens willen. Sei du ein Schutz und Schirm um uns herum; halt ab von uns Feind und Pest und Schwert und Hunger, Noth und Kummer! halt ab jedes Hemmiß und Verderbniß vor und hinter uns, und birg uns im Schatten deiner Flügel; denn du, Gott, bist unser Hüter und Erlöser; du, Gott, der allerbarmende Weltenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer in Ewigkeit. —

Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns. Gelobt seist du, Gott, der seinen Gottesfrieden breitet über uns und über sein Volk Israel und über Jerusalem!

Am Sabbath wird auch dieses gesagt.

„Die Kinder Israels sollen beobachten den Sabbath, daß sie halten den Sabbath für alle Zeiten als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage geruhet und gefeiert.“

Denn an dem Tage wird Gott euch versöhnen, euch rein

להיים. ופרוש עלינו סבת
שלומך. ותקננו בעצה
טובה מלפניך. והושיענו
למען שמך. והגן בעדנו
והסר מעלינו אויב דבר
וחרב ורעב ויגזן. והסר
שטן מלפנינו ומאחרינו
ובצל כנפיק תסתירנו. כי
אל שזמרנו ומצילנו אתה.
כי אל מלך | חנון ורחום
אתה. ושמור צאתנו ובואנו
להיים ולשלום. מעתה ועד
עולם: ופרוש עלינו סבת
שלומך: ברוך אתה יי
הפורש | סבת שלום עלינו
ועל כל-עמו ישראל ועל
ירושלים:

ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לדורתם ברית
עולם: ביני ובין בני ישראל אות
היא לעולם. כי ששת ימים עשה
י את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש:

כי-ביום הזה יכפר

zu machen von allen euern Sünden, vor Gott sollet ihr rein sein!

אֲדָנִי Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allen; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

זכרנו Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

מֶלֶךְ Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אֲתָה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מְכַלְכֵּל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube! Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

מִי Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

מעריב ליל יום כפור

עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי תְּטַהֲרוּ:

כס"ץ טוור סני קדיס.

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | הַפִּיץ בְּחַיִּים. וְכָתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי וְזוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֱבֵי הַרְחָמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

laß un
zu ein
du a
nen
stütze
mit
vor d
um de
ein G
uns h
Feind
und S
hält d
Berder
uns, i
deiner
bist un
du, G
Welten
gang
geleite
und S
Ewigke
רוש
frieden
über un
der fei
über u
Israel
ושמרו
beobachte
halten d
als eine
mir und
das Zeic
Gott in
Himmel
Tage ge
כי D
Gott eu

Du bist uns ein treuer Hirte für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belet die Todten.

Du bist heilig und heilig ist ein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah!

O daß die Furcht vor dir, Gott unserm Herrn, komme über alle deine Werke, und eine heilige Scheu ergreife Alles was du geschaffen; auf daß dich fürchten alle deine Werke, und das Knie vor dir beugen alle deine Schöpfungen, und sie alle bilden einen einigen Bund, deinen Willen zu vollziehen mit einem einmüthigen Herzen; so wie wir erkennen, Gott unser Herr, daß alle Herrschaft ist bei dir, die Macht in deiner Hand, die Kraft in deiner Rechten, und dein Name gefürchtet bei Allem was du hast geschaffen.

Und so gib die Ehre, Gott, deinem Volke, und den Ruhm denen, die dich verehren, und eine bleibende Hoffnung denen, die dich suchen, und das freie Wort Allen, die auf dich hoffen und vertrauen: auf daß Friede sei im ganzen Lande, und Fröhlichkeit in deiner Gottesstadt, und David dein Knecht, wieder auf und emporkomme, und dein Gesalbter, der Sprößling aus dem Stamme Sijajs, sein Licht wieder leuchten lasse bald und in unsern Tagen.

Und es mögen es schauen,

וּנְאֻמָּן אֶתָּה לְהַחַיּוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לְלוֹךְ פְּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פִּחְדֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאִימַתְךָ עַל
כָּל־מַה־שֶׁבָּרְאתָ וְיִירְאוּךָ
כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לְפָנֶיךָ כָּל־הַכְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ
כְלָם אֲנָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֹם כִּמּוֹ
שִׁדְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן
לְפָנֶיךָ עֵז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־
כָּל־מַה־שֶׁבָּרְאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ.
תִּהְיֶה לִירְאוּךָ. וְתִקְוָה
לְדוֹר־שִׁיךָ. וּפְתַחֲזוֹן פֶּה
לְמִיחֲלִים לָךְ. שִׁמְחָה
לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ.
וְצִמְיַחַת קָרַן לְדוֹד עֲבָדֶךָ.
וְעִרְיַכַת נֹר לְבֵן יִשִׁי מְשִׁיחֶךָ
בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ

die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündenhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du bannest die Herrschaft der Sünde von der Erde.

וּתְמַלֹּךְ Da regierest du allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einst deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet; in Jerusalem, der heiligen Gottesstadt; wie geschrieben steht in deinem göttlichen Worte. „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja!“

קָדוֹשׁ Heilig bist du, und furchtbar ist dein Name, und kein Gott ist außer dir; wie geschrieben steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiliget in der Gerechtigkeit.“ Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenherr.

אֲתָהּ Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöht über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu

וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ.
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ.
וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ-פִּיהָ. וְכָל-
הָרָשָׁעָה כָּלָה כְּעָשָׂן תִּתְּכַלֶּה
כִּי תֵעָבִיר מִמִּשְׁקַת יוֹדוֹן מִן
הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ | אֲתָהּ יי לְבָדֶךָ
עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשְׁךָ. כְּכַתוּב בְּדָבָרֵי
קֹדֶשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר
הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ.
וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּדֶעְדֶיךָ.
כְּכַתוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְּשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנֵי

ונאמן
fürge für
m. Gelo
et die
אתה
ein Nan
ich die
ובכן
ir, Go
ne über
eine h
Alles m
daß di
Werke,
beugen
angen,
einen
Willen
einmütl
erkenne
alle He
Macht
Kraft
dein M
was di
ובכן
Gott,
Ruhm
und e
denen,
freie
hoffen
Friede
und Fr
tesstad
wieder
und de
ling a
sein E
bald u
ובכן

deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (diesen Sabbathtag zur Heiligung und Ruhe und) diesen Versöhnungstag zur Vergebung, Verzeihung und Sühnung, alle unsere Sünden uns zu vergeben (in deiner Liebe), zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage der Versöhnung! Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְהַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabb.) הַשַּׁבָּת
הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ וְאֶת יוֹם
הַכְּפוּרִים הַזֶּה. לְמַחִילָה
וּלְסְלִיחָהּ וּלְכַפֵּרָהּ וּלְמַחֹל
בּוֹ אֶת־כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא־קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזָכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עֲבֹדְךָ וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְכַלְטָהּ
לְשׂוֹבָהּ לְחַן וּלְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְשׂוֹבָהּ וּפְקֻדָּנוּ
בּוֹ לְבָרְכָהּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים. וּבְדַבָּר יִשׁוּעָהּ

Wäge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

Unser Gott, Gott unserer Väter, vergib uns unsere Schuld (an diesem Sabbathtage und) an diesem Tage der Veröhnung! Lös' aus und tilge unsere Sünden und Vergehungen, vor deinen Augen wie geschrieben steht: „Ich, ich lösche aus deine Schuld, um meiner selber willen, und deiner Sünden gedenke ich nimmermehr.“ Und heißt da: „Ich tilge wie eine Wolke deine Schuld, wie einen Nebel deine Sünden; kehre zurück zu mir, ich erlöse dich!“ Und heißt da: „An dem Tage wird er euch veröhnern, daß er euch reinige und läutere von allen eueren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein! (Unser Gott, Gott unserer Väter! habe Gefallen an unserer Ruhe) heilige uns in deinen Geboten und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns mit deinen Gütern und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott, unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen,

וְרַחֲמִים חוּם וְחַנּוּן. וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ וְחַנּוּן
וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
מִחַל לְעוֹנֵתֵינוּ בְּיוֹם
הַזֶּה. (am Sabb.) הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים
הַזֶּה. מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ
וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
בְּאִמּוֹר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
מָחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: וְנֹאמֵר
מִחִירְתִּי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעֲנָן
חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גִאֲלֹתֶיךָ. וְנֹאמֵר. כִּי בְּיוֹם
הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם
לְפָנַי יי תַּטְהָרוּ: (am Sabb.) אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנּוּחֵינוּ
קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ
מִטּוֹבָךָ. וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שַׁבַּת
קֹדֶשְׁךָ. וַיְנַחֵנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.

an ihm die Ruhe finden.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Freudigkeit und Wahrhaftigkeit. Denn du bist es, der da vergibt Israel, der Verzeihung und Gnade gewähret den Stämmen Jeschurun zu jeder Zeit; außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen und Gnade gewähren könnte wie du! Gelobt seist du, Gott, Herr, der da vergibt und verzeihet unsere Sünden und die Sünden seines Volkes Israel, und tilget und löschet aus die Schuld von Jahr zu Jahr; Herr über die ganze Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag der Versöhnung!

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfangen du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefallt.

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מורים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in

וטהר לבנו לעבדך באמת.
כי אתה סלחן לישראל
ומחלן לשבטי ישראל בכל-
דור ודור ומבלעדך אין
לנו מלך מוחל וסולח אלא
אתה: ברוך אתה יי מלך
מוחל וסולח לעונתינו
ולעונות עמו בית ישראל
ומעביר אשמותינו בכל
שנה ושנה. מלך על כל
הארץ מקדש (השבת) ישראל
ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל
ובתפלתם. והשב את העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל
עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר
שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה
הוא לדור ודור נודה לך וגספר
תהלתך. על סיינו המסורים בקדך

deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarrender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! Gelobt seiest du, der den Frieden schafft.

מעריב ליל יום כפור

ועל נשמותינו הפקידות לך ועל
נפיק שבקל-יום עמנו ועל
נפלאותיך ומזכותיך שבכל-עת.
ערב ובקר וצהרים. המזב בילא
כלו רחמיך. והמרחם בילא
תמו חסדיך מעולם. קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך
מלפניו תמיד לעולם ועד:

ובתוב לחיים טובים כל
בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו
את שמך באמת האל ישועתנו
ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המזב
שמך ויה נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך
תשים לעולם. פי אתה הוא מקך
אדון לכל-השלום ומזב בעיניך
לברך את-עמך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה
ושלום ופרנסה טובה
גזכר ונכתב לפניך אנחנו
וכל-עמך בית ישראל ו
לחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יי עשה השלום:

Unser Gott, Gott un-
serer Väter; Laß in Gnaden
vor dich kommen unser Gebet,
und unser Flehen und Bitten
dir nicht entgehen. Wir sind
nicht so übermüthig und hart-
näckig, daß wir sagen sollten,
Herr, wir sind gerecht und
ohne Schuld und Sünde vor
dir! Nein, wir haben ge-
sündigt!

Vieles haben wir ver-
schuldet! Wir haben wissentlich ge-
sündigt; am heiligsten Gute uns
vergriffen und lästerlich geredet.
Wir haben aus Unwissenheit, Böswilligkeit, aus Uebermuth und Frevel
gegen das Recht uns vergangen und
gegen die Wahrheit! Wir haben
Arges erfunden, in Lug und Trug,
Spott und Hohn, uns empöret ge-
gen dein göttlich Wort; haben es
verleugnet und verlästert, uns dage-
gen aufgelehnet, und sind darob der
Schuld und Sünde verfallen. Wir
haben Haß und Rache im Herzen
geheget, hartnäckig und böswillig
dem Verderbnisse, dem sündigen ge-
Geflüste, der Verirrung und Selbst-
täuschung uns hingeeben.

Wir sind abgewichen von
deinen Satzungen und deinen
Rechten, die so wohlwollend und
wohlthuend sind, und haben sie
nicht beachtet.

Du bist gerecht, was auch
kommt über uns; denn was du
thust, ist wahr und ist gerecht! wir—
wir sind die Schuldigen;

Was könnten wir nun sagen
oder reden vor dir, der du thronest
in der Höhe? was dir noch er-
zählen, der du waldest in den Him-
meln? Das Geheimste und Ver-
borgenste, das weißt du wie das
Offenbare.

Du kennst alle Geheim-
nisse der Welt, und was sich
birgt in der Seele alles Leben-

אלהינו ואלהי אבותינו. תבא
לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתחנו ש אין אנו עזי פנים
וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו
ולא חטאנו אכל אנהנו חטאנו

אשמונו. בנדרנו. גולנו.
דברנו רופי. העוינו.
והרשענו. ודנו. חמסנו.
טפלנו שקר. יעצנו רע.
כזבנו. לצנו. מרדנו.
נאצנו. סררנו. עוינו.
פשענו. צררנו. קשינו ערף.
רשענו. שחתנו. תעבנו.
תעינו. תעתענו:

סרנו ממצותיך וממשפטך
הטובים ולא שוה לנו:

ואתה צדיק על כל הבא עלינו.
כי אמת עשית ואנהנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום.
ומה נספר לפניך שוכן שחקים.
הלא כל הגסרות והנגלות אתה
יודע:

אתה יודע רזי עולם.
ותעלמות | סתרי כל הי.

den. Du erforschest die geheimsten Winkel und Falten darin, und prüfest Herz und Nieren. Da ist Keines, das vor dir zu verheimlichen wäre, das verborgen wäre vor deinem Blicke.

וכן Darum möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du verfühnest unsere Sünden, uns vergebest unsere Schuld, und uns verzeihest jegliches Vergehen.

לְּ Die Sünden die wir begangen wissentlich und willig oder ohne unser Wissen und Willen.

Die Sünden, die wir begangen aus Herzenshärte;
— — aus Unverstand und Mißverstand;

— — dieweil wir leichtfertig das Wort gegeben,

— — offenbar oder im Stillen und Geheimen.

Die Sünden die wir begangen durch Unzüchtigkeit;
— — durch Worte und Reden;

מעריב ליל יום כפור

אֶתְּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטֶן
וּבּוֹחֵן כְּלֵיּוֹת וְלֵב: אֵינן דְּבָר
נֶעְדָּם | מִמֶּךָ וְאֵינן | נִסְתָּר
מִנְּךָ עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שְׁתַּסְּלַח לָנוּ עַל כָּל
חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחֹל | לָנוּ עַל
כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ
עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאוֹנִם וּבְרְצוֹן:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבְלִי דַעַת:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגִלּוּי וּבִסְתָר:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדַבּוּר פֶּה:

— — in Trug und
Tücke;

— — durch
Gedanken.

Die Sünden die wir be-
gangen durch Beeinträchti-
gung des Nächsten;

— — durch ein falsches
Bekentniß mit dem Munde;

— — durch ein buhle-
risches Wesen;

— — aus frevelndem
Uebermuthe oder aus leicht-
fertiger Uebereilung.

Die Sünden, die wir
begangen durch Gerings-
schätzung der Aeltern und
Lehrer;

— — durch Gewalt-
thätigkeit;

— — durch Entweihung
des göttlichen Namens;

— — durch irres und
läppisches Reden;

— — mit unzüchtigen
Eippen;

— — aus bösem Her-
zenstriebe;

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהוֹנָאת רֵעַ:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוַדּוּי פֶּה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוַעֲדַת זְנוּת:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזָרוּן וּבְשִׁגְגָה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמּוֹרִים:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחִזְק יָד:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטַפְּשׁוֹת פֶּה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטַמְאַת שִׁפְתַּיִם:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיִצְר הָרַע:

— — wissentlich und
vorsätzlich oder nicht.

Das Alles vergib uns, Gott
der Vergebung, verzeihe uns
und verfühne uns!

Die Sünden, die wir
begangen durch Bestechung
und Bestechlichkeit;

— — durch Lug und
Trug;

— — durch Lästerung
und Verleumdung;

— — durch Spott und
Hohn.

Die Sünden, die wir
begangen im Handel und
Wandel;

— — im Essen und
Trinken;

— — im Geldverkehr,
im Zins und Wucher;

Die Sünden, die wir
begangen mit übermüthig
ausgestrecktem Halse;

— — mit falschem blin-
zelndem Auge;

— — mit geschwägigen
Lippen;

מעריב ליל יום כפור

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיִזְדָּעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כְּלָם | אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח-
לָנוּ. מַחַל | לָנוּ. כַּפֹּר לָנוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַפֶּת שֶׁחַד:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַחַשׁ וּבְכֹזֵב:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלִשׁוֹן הָרָע:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלִצּוֹן:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמִשָּׂא וּבְמִתָּן:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּנִשְׁךְ וּבְמִרְבִּית:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּנִטְיַת גָּרוֹן:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּסִקּוֹר עֵינַי:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׁיחַ שִׁפְתוֹתֵינוּ:

— — mit stolz erhobenen Blicken;

— — mit frecher, harter Stirn.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe es uns, und versöhne uns!

Die Sünden, die wir begangen durch Auffässigkeit und Zügellosigkeit;

— — durch falsches Urtheil und Vorurtheil;

— — indem wir dem Nächsten die Falle gelegt;

— — die wir begangen aus Mißgunst;

— — aus Leichtfertigkeit;

— — aus Eigensinn und Eigenwilligkeit;

— — aus Hang und Trieb zum Bösen;

— — durch Angeberei und Friedensstörung;

— — durch Meineid und falschen Eid;

על חטא שחטאנו לפניך
בעינים רמות:

ועל חטא שחטאנו לפניך
בעזות מצח:

יעל כלם | אלוה סליחות. סלח
לנו. מחל | לנו. כפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך
בפריקת עול:

יעל חטא שחטאנו לפניך
בפקילות:

על חטא שחטאנו לפניך
בצדית רע:

יעל חטא שחטאנו לפניך
בצרות עין:

על חטא שחטאנו לפניך
בקלות ראש:

ועל חטא שחטאנו לפניך
בקשיות ערף:

על חטא שחטאנו לפניך
בריצת רגלים להרע:

ועל חטא שחטאנו לפניך
ברכילות:

על חטא שחטאנו לפניך
בשבועת שוא:

— — durch unverschul-
dete Gehässigkeit;

— — durch Bevorthei-
lung und Veruntreuung;

— — durch Verstocktheit
des Herzens.

Das Alles vergib uns, Gott
der Vergebung; verzeihe es
uns, und versöhne uns.

Die Sünden, darauf
wir ein Brandopfer schuldig
wären;

Die Sünden darauf wir ein
Sündenopfer schuldig wären;

Die Sünden, darauf wir
schuldig wären ein Opfer nach
Stand und Vermögen;

Die Sünden, darauf wir
schuldig wären ein Schuldopfer,
sei es nun wegen eines gewissen
oder ungewissen Vergehens;

Die Sünden, darauf wir
schuldig wären körperlicher
Züchtigung;

Die Sünden, darauf wir
schuldig wären der vierzig
Geißelstrieche!

Die Sünden, darauf wir
schuldig wären des Todes durch
Gottes Hand;

מעריב ליל יום כפור

ועל חטא שחטאנו לפניך
בשנאת חנם:

ועל חטא שחטאנו לפניך
בת שומת יד:

ועל חטא שחטאנו לפניך
בת מהון לבב:

ועל כלם | אלוה סליחות. סלה
לנו מחל | לנו. כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים
עליהם עולה:

ועל חטאים שאנו חייבים
עליהם חטאת:

ועל חטאים שאנו חייבים
עליהם קרבן עולה ויזרה:

ועל חטאים שאנו חייבים
עליהם אשם ודאי
ותלווי:

ועל חטאים שאנו חייבים
עליהם | מכת מרדות:

ועל חטאים שאנו חייבים
עליהם | מלקות ארבעים:

ועל חטאים שאנו חייבים
עליהם | מיתה בידי

שמים:

Die Sünden, darauf wir schuldig wären Ausrottung und Kinderlosigkeit;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären einer von den vier Todesstrafen des Gerichtes.

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung und Erwürgung; sei es, daß wir ein Gebot oder Verbot übertreten hätten, — dabei ein thätiges Verhalten vorgeschrieben wäre oder nicht; — was uns ist offenbar und was uns nicht ist offenbar. Was uns ist offenbar, das haben wir vor dir schon ausgesprochen und bekannt, was uns nicht ist offenbar, das ist bekannt und offenbar vor dir; wie geschrieben steht: „Das Geheime und Verborgene ist Gott vorbehalten; was offenbar ist, das ist für uns und unsere Kinder bis in Ewigkeit, daß wir danach thun, und befolgen alle Worte dieser Gotteslehre.“ Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret allen Stämmen Jeschurun zu jeder Zeit, und

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי;

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין;

סקילה. שרפה. הרג. וחנוק. על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה קום עשה. את שגלוים לנו. ואת שאינם גלוים לנו: את שגלוים לנו כבר אמרנום לפניך. והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלוים לנו לפניך הם גלוים וידועים. כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו. והנגדות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור. ומבלעדך אין

außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen könnte wie du!

אלהי Mein Gott! Bevor ich bin erschaffen worden, war ich Nichts, und nun, da ich bin erschaffen, bin ich nicht mehr als wäre ich nicht geschaffen. Staub bin ich im Leben, geschweige denn im Tode. Ich bin vor dir wie ein Geräth, voll Scham und Schmach! Möge es dein Wille sein, Gott mein Herr, Gott meiner Väter, mich zu wahren und zu schützen, daß ich nimmer sündige, und was ich bereits versündigtet, das tilge und lösche aus, Herr, in deiner Barmherzigkeit; aber nicht durch Schmerz und Krankheit.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstreue du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und in Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Wögen die Worte meines Muns-

מעריב ליל יום כפור

לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
(אֱלֹהֵי אֲתָהּ:)

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִוְצַרְתִּי
אִינִי כִדְאִי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּוְצַרְתִּי
כִּאֵלֹו לֹא נִוְצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי
בְּחַיִּי. קָל וְחֹמֶר בְּמִיתַתִּי.
הִרְיֵנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מִלֵּא
בוֹשָׁה וּכְלִימָה. יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטָא עוֹד.
וּמָה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרַק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲכַבֵּל ו
לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֻלָּים
רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי
מִדְּבַר מְרָמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשִׁי
תְּדוּם וּנְפָשִׁי כְּעָפָר לְכֹל תַּהֲיֶה
פֶּתַח לְבָבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלְקַל
מִחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן
כָּרְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְיָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי

des dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלנו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלכנו פתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

Man öffnet die heil. Lade. — סותחין הארון

Möge unser Beten, unser Bitten bei dir Eingang finden in der Abendstund, unser Klageruf in der Morgenstund; auf daß Freud und Jubel an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

כסיים סזס נכנס על סדר תשרק ססר סמיצום יעלה ויבא ויראה.

יעלה תחנונינו מערב. ויבא שועתנו מבקר. ויראה רנונינו עד ערב:

Am Sabbath wird vor יעלה תחנונינו dieses gebetet.

„Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhete er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מקד מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מקל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaak und Gott

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי

Möge unsere Stimme bei dir Eingang finden in der Abendstund, unsere Rechtfertigung in der Morgenstund; auf daß die Erlösung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Demüthigung bei dir Eingang finden in der Abendstund, das Bekenntniß unserer Sünden in der Mor-

מעריב ליל יום כפור

יַעֲלֶה קוֹלֵנוּ
וַיָּבֵא צְדָקֹתֵנוּ
וַיִּרְאֶה פְּדִיּוֹנֵנוּ.

עַד עֶרֶב:

יַעֲלֶה עֲנוּיֵנוּ
וַיָּבֵא סְלִיחָתֵנוּ

Am Sabbath.

Salobs; du der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottespruch belebet die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage! denn sie hat er begnadiget und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segensprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiliget, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das er gesättiget hat mit seiner Lust zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

Gem. מִגֵּן אֲבוֹת בְּדָבָרוֹ מְתִיבָה
מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ |
שָׁאִין כְּמֹדֵהוּ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בַּיּוֹם
שֶׁבֶת קָדְשׁוֹ כִּי כִּם רָצָה לְהַנִּיחַ
לָהֶם לְפָנָיו נֶעֱבֹד בִּירְאָה וּפְחָד
וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכֹל יוֹם תָּמִיד מֵעַיִן
הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדְאוֹת אֲדוֹן
הַשְּׁלוֹם | מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת וּמְבָרֵךְ
שְׂבִיעֵי וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם וּמְדַשְּׁנֵי
עוֹנֵג זִכָּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ מִשִּׁיבָךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְמַהֲרָ
לְבַנּוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן
שֶׁבֶת קָדְשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת:

genstund; daß, was wir sehnlichst wünschen, uns gewähret sei — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Zuversicht bei dir Eingang finden in der Abendstund, du um deiner selber willen uns erhören in der Morgenstund; auf daß die Veröhnung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unser Heil bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unsere Läuterung in der Morgenstunde; auf daß die Begnadigung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unser Angedenken bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unser Festgesang in der Morgenstunde; auf daß die Verherrlichung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Annäherung bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unsere Freudigkeit in der Morgenstunde; auf daß unser Bitten und Beten uns gewähret sei — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Klage bei dir Eingang finden in der Abendstunde, bei dir Erhörung finden in der Morgenstunde, und dein Segen uns gewähret sein — wenn der Abend wieder kommt.

שמע Der du hörst das Gebet, zu dir kommt alles Fleisch! Zu dir kommet alles

ויראה נא־קַתְנוּ.

עד ערב:

מערב.

מבקר.

יעלה מנוסנו
ויבא למענו
ויראה כפורנו.

עד ערב:

מערב.

מבקר.

עד ערב:

מערב.

מבקר.

יעלה ישענו
ויבא טהרתנו
ויראה חנוּנוּ.
יעלה זכרוננו
ויבא ויעודנו
ויראה הדרתנו.

עד ערב:

מערב.

מבקר.

יעלה דפקנו
ויבא גידנו
ויראה בקשתנו.

עד ערב:

מערב.

מבקר.

עד ערב:

יעלה אנקתנו
ויבא אליך
ויראה אלינו.

Man schließt die heil. Lade. — סגורין הארון

שומע תפלה עדיך כל
בשר יבאו: יבא כל בשר

Fleisch, und betet dich an, den ewigen Weltengott!

Sie kommen und beten dich an, Herr, und geben deinem Namen stets die Ehre. Kommt, laßt uns ihn anbeten, vor ihm uns beugen, und in die Knie sinken vor Gott, der uns geschaffen. Kommt, gehet ein in seine Thore mit Dank, in seine Höfe mit Lob und Preis, danket ihm, lobet seinen Namen! Lobet Gott, ihr Knechte Gottes, die ihr stehet in Gottes Haus in schauerlichen Nächten! Erhebet eure Hände in Heiligkeit, und lobet Gott! Lasset uns eingehen in seine Wohnungen, uns beugen vor dem Schemel seiner Füße! Erhebet Gott den Herrn, beuget euch vor dem Schemel seiner Füße heilig ist nur er! Erhebet Gott den Herrn, beuget euch vor seinem heiligen Berge! den heilig ist nur Gott der Herr! Beuget euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm, alle Welten! Im Vertrauen auf deine Huld und Milde, gehen wir ein, Herr, in dein Haus, und beugen uns vor dir in deinem heiligen Tempel in der Gottesfurcht. Wir beugen uns in deinem heiligen Tempel, und bekennen deinen Namen, deine Huld und Treue, denn du hast deinen Namen und dein göttlich Wort gar groß gemacht. Gott, Herr Zebaoth, wer ist wie du, du

לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יי: יְבֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
וְיִכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: בֹּאוּ
נִשְׁתַּחֲוּוּ וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה
לְפָנֶי יי עוֹשֵׁנוּ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו
בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בְּתִהְלָה
הוֹדוּ לוֹ בְּרָכּוּ שְׁמוֹ: הִנֵּה
בְּרָכּוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי
הָעוֹמְדִים בְּבֵית יי בְּלֵילוֹת:
שֹׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבְרָכּוּ
אֶת יי: נְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו
נִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלָיו:
רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
לְהַר קֹדֶשׁוֹ כִּי קֹדֶשׁ יי
אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיי
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חֵילוֹ מִפְּנֵי
כָּל הָאָרֶץ: וְאַנְחֵנוּ בְּרוֹב
חַסְדֶּךָ נִבְוֹא בֵּיתְךָ נִשְׁתַּחֲוּוּ
אֶל הַיִּכָּל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:
נִשְׁתַּחֲוּוּ אֶל הַיִּכָּל קֹדֶשְׁךָ
וְנוֹדָה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדֶּךָ
וְעַל אֱמֶתְךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל
כָּל שְׁמֶךָ אֱמַרְתָּ: יי אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יְהִי

mächtiger Gott? Rings um dich herum waltet deine Treue! Wer ist in den Himmeln dir gleich? Wer dir ähnlich Herr, unter den Gewaltigen? Groß bist du, und Wunder thust nur du allein! Ueber die Himmel reichet deine Gnade, bis in die Wolken deine Treue! Groß ist Gott und überall gepriesen, seine Größe unerforschlich. Groß ist Gott und überall gepriesen, furchtbar über alle Götter. Groß ist Gott, ein mächtiger Herr und König über alle Götter. Wo ist ein Gott im Himmel und auf Erden, der da schaffet solche Schöpfungen und solche Wunderwerke? Wer sollte dich nicht fürchten, dich den König aller Völker! dir gebührt es; den unter den Weisen aller Völker und unter allen ihren Königen ist Keiner deines Gleichen. Keiner deines Gleichen, Herr! Groß bist du, dein Name groß in seiner Kraft. Dein ist der Arm und die Kraft, stark die Hand, zum Kampf gehoben deine Rechte. Dein ist der Tag, und auch die Nacht ist dein, du hast bereitet Licht und Sonne. In seiner Hand sind die Fernen

וַאֲמוֹנַתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: כִּי מִי
 בְּשַׁחַה יַעֲרֹךְ לִי יְדֹמָה לִי
 בְּבָנֵי אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה
 וְעוֹשֶׂה גַפְלֹאוֹת אַתָּה
 אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: כִּי גָדוֹל
 מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֹדְךָ וְעַד
 שְׁחָקִים אַמְתְּךָ: גָדוֹל יי
 וּמְהֵלָּל מְאֹד וְלִגְדָלְתוֹ אֵין
 חֶקֶר: כִּי גָדוֹל יי וּמְהֵלָּל
 מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל
 אֱלֹהִים: כִּי אֵל גָדוֹל יי וּמְלֹךְ
 גָדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
 מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ
 וְכַגְבוּרוֹתֶיךָ: מִי לֹא יִרְאַךָ
 מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ יֵאָתֶה
 כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל
 מַלְכוּתָם מֵאֵין כְּמוֹךָ: מֵאֵין
 כְּמוֹךָ יי גָדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל
 שְׁמֹךְ בְּגְבוּרָה: לֹךְ זְרוּעַ
 עִם גְּבוּרָה תַעֲזֹז יָדְךָ תִּרְוֶם
 יְמִינְךָ: לֹךְ יוֹם אַף לֹךְ
 לַיְלָה אַתָּה הַכִּינֹת מְאֹד
 וְשֶׁשׁ: אֲשֶׁר בִּידוֹ מְחַקְרֵי

der Erde und die himmelstrebenden Gebirge. Wer spricht aus Gottes Macht, wer verkündet all sein Lob? Dein ist die Größe, die Stärke und die Pracht, und der Sieg und die Herrlichkeit, Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, du über jegliches das Haupt! Dein ist der Himmel und die Erde, die Welt und was sie füllet — hast du auf ihren Grund gestellt. Du hast die Grenzen der Erde festgestellt. Sommer und Winter hast du geschaffen. Du zerschmetterst dem Leviathan sein Haupt, und gibst ihn hin zur Speise dem Volke in den Wüsten. Du brichst dem Quell und Bach den Weg und trocknest aus den ewig rinnenden Strom. Du spaltest in deiner Kraft das Meer, und brichst dem Drachen das Haupt auf den Wassern. Du beherrschest das Meer in seinem Troste, und wo sich thürmen seine Wellen, da stillst du sie. Groß ist Gott, und gepriesen in der Gottesstadt, auf seinem heiligen Berge! Gott Zebaoth! Israels Gott, der da thronet zwischen Cherubim, du allein bist Gott. Gefürchtet ist Gott

אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: מִי
 מִלֵּל גְּבוּרוֹת יי יִשְׁמִיעַ כָּל
 תְּהִלָּתוֹ: לְךָ יי הַגְּדֹלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח
 וְהַרוּד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וּבְאָרֶץ לְךָ יי הַמְּלָכָה
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: לְךָ
 שָׁמַיִם אֵף לְךָ אָרֶץ תִּבֵּל
 וּמְלוֹאָה אֶתְּהַיְסְדֹתָם: אֶתְּהַ
 הַצְּבֹת כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ
 קִיץ וְחֹרֶף אֶתְּהַ יַצְרֹתָם:
 אֶתְּהַ רִצְצֹת רֹאשֵׁי לוֹיִתָן
 תִּתְּנֵנוּ מֵאֲכָל לָעַם לְצִיִּים:
 אֶתְּהַ בְּקִעַת מַעֵין וְנַחַל
 אֶתְּהַ הוֹבֵשֶׁת גְּהָרוֹת אִיתָן:
 אֶתְּהַ פוֹרֶרֶת בְּעֶזֶךָ יָם
 שִׁבְרֹת רֹאשֵׁי תַנִּינִים עַל
 הַמַּיִם: אֶתְּהַ מוֹשֵׁל בְּנֵאוֹת
 הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְיוֹ אֶתְּהַ
 תִּשְׁבְּחָם: גְּדוֹל יי וּמְהִלָּל
 מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר
 קָדְשׁוֹ: יי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים
 אֶתְּהַ הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדְךָ:

im großen Rathe der Heiligen, furchtbar unter allen seinen Umgebungen. Es bekennen die Himmel deine Wunderkraft, und deine Treue rühmen sie in der Versammlung der Heiligen. Kommt, laffet uns jauchzen vor Gott, jubeln vor unserm Hort und Heile, laffet uns ihm entgegenziehen mit Dank, mit Sang und Klang jubeln vor ihm. Recht und Gerechtigkeit sind die Grundfeste deines Thrones. Liebe und Wahrheit ziehen dir voran. Laßt uns in traulichem Rathe zusammengehen einziehen in Gottes Haus in wallenden Schaaren. Sein ist das Meer, er hat es gemacht, und das trockene Land haben seine Hände gebildet. In seiner Hand ist die Seele alles Lebens und der Geist alles Fleisches im Menschen. Die Seele ist dein, und dein Werk der Leib, darum schone, was du mit Meisterschaft geschaffen. Die Seele ist dein, und dein der Leib, Gott, thue damit nach deinem Namen! Um deines Namens willen kommen wir zu dir, Gott, thue nach deinem Namen! Nach deines Namens Herrlichkeit; denn Gott der gnädige, der allerbarmende — das ist dein Name! Um deines Namens willen vergib uns unsere Schuld, so groß sie ist.

דרכך Das ist deine Sinnesweise, Herr, daß du Langmuth

אל נערץ בסוד קדושים
רבה ונורא על כל סביביו:
ויודו שמים פלאך יי אף
אמונתך בקהל קדושים:
לבו נרננה ליי נריעה לצור
ישענו: נקדמה פניו בתורה
בזמירות נריע לו: צדק
ומשפט מכון בסאך חסד
ואמת יקדמו פניך: אשר
יחדו נמתיק סוד בבית
אלהים נהלך ברנש: אשר
לו הים והוא עשהו ויבשת
ידיו יצרו: אשר בידו נפש
כל חי ורוח כל בשר איש:
הנשמה לך והגוף פעלך
חוסה על עמלך: הנשמה
לך והגוף שלך יי עשה
למען שמך: אתאנו על
שמך יי עשה למען שמך:
בעבור כבוד שמך כי אל
חנין ורחום שמך: למען
שמך יי וסלחת לעוננו כי
רב הוא:

הרבך אלהינו. להאריך

übest gegen die Bösen wie gegen die Guten; daß ist dein Ruhm.

Um deinetwillen, Herr, thue es — nicht um uns! Schau, wie wir da stehen vor dir, arm und bloß;

In den Gemeinden, wo hier אמנם gesagt wird, siehe unter der Linie.

Laß sprießen, Herr, das Heil dem wellen Blatte; hab' Erbarmen mit dem, was Staub und Asche ist. Werwirf unsere Schuld, und gedenke in Gnaden, daß wir dein Werk

In den meisten Gemeinden wird אמנם nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב מכוונע בכל סדרו (עד ליום י"ד).

אמנם אשמנו עצמו מספר. אנחות הורנו רבו מלדבר. אשר לא הקשבנו גערה במבין. אפשונו מכות בכסיל הזרנו: דרך בדברך לנו שובה. פנינו הסתרנו. במרמה בקשנוה. ואליה לא שבנו. במזב לא דרשנוה. ברב כל שבחנוה. בעת הצר לנו איה תמצא: למען גבורות אין בנו אשר פס גבא. גדועי זרוע בפועל פתח שקר בושנו. גמרנו ואכלנו וצדקת אבותינו. גם קרן גם פרי לא מלאו ספק: דרך דפאו מנו שכיות החמדה. דופקי דלתיה בכח וגבורה. דוברי בגאווה געשינו עשה לנו ברחמיה. דחה משפט חרב המתהפכת: למען הורקנו והצגנו בקש מדגן. היינו פמוץ ואין דורש לאספו. הלא בהלקח דגן בעתו. הצת לשון אש בקש היבש: דרך ומה דבר ומה נצטרק. ומה נאמר ויוצק חן בשפתותינו. ומי בעל דברים ידבר צחות. ובפתחון פיו לא יבלם: למען זה הרבנו בסל נחלנו אולת. נדים חוטאים זוללים וסובאים. זכיתי לבי מי יוכל שיח. זרע קבורת רחם. בא והולך בהבל: דרך חזות ומופת התונו בארץ. חזומי פאות ברית וחקים ישרים. חשבנו זרע קדש בגים לאל חי. חללנו ונקראנו אום טמאת השם: למען טהור עינים ומראות ברע. טרם לא ראה עמל בישראל. טרף לא לנו נכספה נפשנו. טבחנו רב וצעיר כבליעת דגים: דרך יה בדלותנו צדקה חוננתנו. יד בנו החוקת בעת מטה ידנו. ידעתנו זאת עשו וחייו. ידים לא חלו בנו נהפוכת רגע: למען

מעריב ליל יום כפור

אָפֶּךְ. לָרְעִים וְלַטּוֹבִים.
וְהִיא תִּהְיֶה לְךָ:
לְמַעַן אֱלֹהֵינוּ. עֲשֵׂה
וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידַתְנוּ.
דְּלִים וְרָקִים:

Borbetac und Gen.

תַּעֲלֶה אֲרוּכָה לְעֶלְהָ
גְּדִף. תִּנְחַם עַל עֶפֶר וְאָפֶר:
תִּשְׁלִיךְ חֲטָאֵינוּ וְתַחֲזֹן

und deine Schöpfung find.
Schau, es ist Keiner da, der
uns vertritt, darum habe du
Gnade mit uns!

☩ Gott und Herr der
Welten, der da sitzt auf dem
Throne der Barmherzigkeit,
und in Huld und Milde wäl-
tet, und seinem Volke die
Schuld vergibt, Eines nach
dem Andern läßt hingehen und
vorübergehen, gar viel vergibt
dem Sündigen und gar viel
verzeiht dem Schuldigen! Du
übest Gnade mit allem Fleisch
und Geist, vergiltst ihnen nicht
nach ihrer Schlechtigkeit. Gott,
du hast uns selbst gelehret,
wie wir dich erkennen und be-
nennen nach deinen (dreizehn)
Eigenschaften; gedenke uns
heute den Bund, den du ge-
schlossen, wie du sie verkündiget
hast (Moses) dem Demüthigen
in alter Zeit, wie geschrieben
steht: „Und Gott ließ sich
herab in einer Wolke, und er
stand da bei ihm, und rief aus
den Namen Gottes.“

Und es zog vor
über Gott vor seinem
Angesichte und rief:
„Gott ist der Ewige und Un-
endliche, allmächtig, allerbar-
mend und gnädig, langmüthig,
voller Huld und Wahrheit. Er
bewahret seine Huld den Tau-
senden, vergibt und macht rein
und frei von Schuld und
Sünde und Vergehen.

Vergib uns unsere Schuld
und Sünde, und nimm uns
in Gnaden auf! Vergib uns

מעשיך. תרא כי אין איש.
עשה עמנו צדקה: דרכך
אל מלך יושב על כסא
רחמים. מתנהג בהסידות
מוחל עונות עמו. מעביר
ראשון ראשון. מרבה
מחילה לחטאים וקליחה
לפושעים. עושה צדקות
עם כל בשר ורוח. לא
ברעתם תגמול. אל הורית
לנו לומר שלש עשרה.
זכר לנו היום ברית שלש
עשרה. כמו שהודעת לענו
מקדם. כמו שכתוב. וירד
” בענו ויתיב עמו שם
ויקרא בשם יי:

ויעבד יי על פניו ויקרא:

יי. יי. אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה.
וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו: סלח לנו אבינו
כי חטאנו מחל לנו מלכנו

Vater, was wir gesündigt, verzeihe uns, Herr, was wir verschuldet; denn du bist gütig Herr, nachsichtig und verlässlich voller Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen!

נְּרַחֵם אֱלֹהֵינוּ Herr, unser Gebet, horch auf unser flehentliches Rufen auf jeden Schrei der Angst und Noth; zu dir, Herr, beten wir! Laß dein Ohr und Aug stets offen sein für das Beten und das Bitten deines Knechtes, deines Volkes Israel; höre vom Himmel, von deinem festen Himmelsfize aus ihr Gebet und ihr Verlangen, und thue ihnen stets ihr Recht, und vergib deinem Volke, was sie gesündigt gegen dich.

Wie ein Vater sich erbarmet seiner Kinder, erbarme dich unser, Herr!

Bei Gott ist Heil und Hilfe, auf deinem Volke, dein Segen, Selah! Gott Zebaoth mit uns! Jakobs Gott unsere Zuversicht, Selah! Gott Zebaoth! wohl dem, der dir vertrauet; Gott, hilf uns; Herr erhöre uns so oft wir dich anrufen.

כַּחַסְדְּךָ אֱלֹהֵינוּ Vergib dem Volke seine Schuld in deiner grenzenlosen Huld, wie du verziehen hast dem Volke von Eghpten und bis hieher!

Und Gott sprach: „ich habe verziehen, wie du gesprochen.“

Reige uns zu das Ohr und horch, mach' auf das Aug und schau die

כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אָתָּה אֲדָנִי
טוֹב וְסִלַּח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-
קְרֹאֶיךָ:

הָאֲזִינָה יי תִּפְלֹתֵנוּ וְהִקְשִׁיבָה
בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל
שׁוֹעֵתֵנוּ מִלְּכָנוּ וְאֱלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ
נִתְפַלֵּל: תְּהִי נָא אֲזִנְךָ קְשֻׁבָּה
וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל תִּפְלֹת עַבְדֶּיךָ
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעֵת מִן הַשָּׁמַיִם
מִמְּכוֹן שְׁבִתֶךָ אֵת תִּפְלֹתָם וְאֵת
תַּחֲנוּנָם וְעֲשֵׂת מִשְׁפָּטָם וְסִלַּחֲתָם
לְעַמֶּךָ אֲשֶׁר הִטְאוּ לָךְ: רַחֲמֶיךָ
רַבִּים יי בְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינּוּ: אֵל תָּבוֹא
בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ
כָּל-חַי: פָּרַחַם אָב עַל-בָּנִים בֵּן
תָּרַחַם יי עָלֵינוּ: לִי הִישׁוּעָה עַל-
עַמֶּךָ בְּרִכְתֶּךָ סִלָּה: יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יי
צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַּח בְּךָ: יי
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ:

סִלַּח-נָא לְעוֹן הָעָם Borb.
הַזֶּה כַּגִּדֹּל חֶסֶדְךָ וְכִאֲשֶׁר
נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
וְעַד-הַנְּהָ. וְשֵׁם נֹאמֵר:

וַיֹּאמֶר יי סִלַּחֲתִי כְדָבָרְךָ:
כַּמֶּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשִׁמְעֵ. פָקַח

Berwüstung und Zerstörung unter uns und in der Stadt, auf die dein Name ward genannt. Nicht auf unsere Gerechtigkeit, auf deine grenzenlose Barmherzigkeit stützen wir unser Gebet und unsere Bitte. Herr, erhöre uns; Herr vergib uns; Herr, gewähre uns unsere Bitte; thue es und säume nicht um deinetwillen! denn nach deinem Namen ward die Stadt und ward das Volk genannt.

Unser und unserer Väter Gott!

וְיָיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְיָיָהּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
סְלַח נָא אֲשָׁמוֹת וּפְשָׁעֵינוּ
לְאָמֶךָ.

Laß ob der Sünden Deiner Kinder Deinen Zorn nicht entbrennen.

Vergieb ihre Missethat, und erhalte sie von dem Lebensquell, der bei Dir ist.

Verzeihe die Sünden derer, die unter Deiner Fahne stehen, und laß Dich versöhnen, wie Du verheißest.

וְיָיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְיָיָהּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעֵזְבֵינוּ בְּנֵיךָ בְּלַיְיָ יִחַרְרָה וְעַמֶּךָ:
סְלַח נָא גְעוּלָם. וְיָיָהּ
מִמְקוֹר עַמֶּךָ.

Sünde und Missethat verzeihe, um Deines Namens Willen.

וְיָיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְיָיָהּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעֵזְבֵינוּ הַגְּלִיךְ שָׂא. וְתַנְחֵם
בְּנוֹאֲמֶךָ:
סְלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים
וְעֹזֵבִים כְּרִשׁוֹמֶךָ.

Reinige ihren Sündenpfuhl mit dem Regen Deiner Milde.

וְיָיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְיָיָהּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעֵזְבֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִחֵד. לְמַעַן
שְׁמֶךָ:
סְלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָנוֹת
לְבָרוּאֵי לְשִׁמְךָ.

עֵינֶיךָ וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל
צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדָנִי
שְׁמָעָה אֲדָנִי סְלַחְהָ אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי
שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו
סְלַח נָא אֲשָׁמוֹת וּפְשָׁעֵינוּ
לְאָמֶךָ.

לְעֵזְבֵינוּ בְּנֵיךָ בְּלַיְיָ יִחַרְרָה וְעַמֶּךָ:
סְלַח נָא גְעוּלָם. וְיָיָהּ
מִמְקוֹר עַמֶּךָ.

לְעֵזְבֵינוּ הַגְּלִיךְ שָׂא. וְתַנְחֵם
בְּנוֹאֲמֶךָ:
סְלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים
וְעֹזֵבִים כְּרִשׁוֹמֶךָ.

לְעֵזְבֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִחֵד. לְמַעַן
שְׁמֶךָ:
סְלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָנוֹת
לְבָרוּאֵי לְשִׁמְךָ.

לְעֵזְבֵינוּ חֲטָאֵינוּ חֲטָא בְּנֵי יִבֵּית
גְּשָׁמֶךָ.

סְלַח נָא מִפֶּשַׁע טְפִלוֹת
רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

לְעֵזְבֵינוּ חֲטָאֵינוּ חֲטָא בְּנֵי יִבֵּית
גְּשָׁמֶךָ.

סְלַח נָא מִפֶּשַׁע טְפִלוֹת
רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

לְעֵזְבֵינוּ חֲטָאֵינוּ חֲטָא בְּנֵי יִבֵּית
גְּשָׁמֶךָ.

סְלַח נָא מִפֶּשַׁע טְפִלוֹת
רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

לְעֵזְבֵינוּ חֲטָאֵינוּ חֲטָא בְּנֵי יִבֵּית
גְּשָׁמֶךָ.

סְלַח נָא מִפֶּשַׁע טְפִלוֹת
רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

לְעֵזְבֵינוּ חֲטָאֵינוּ חֲטָא בְּנֵי יִבֵּית
גְּשָׁמֶךָ.

סְלַח נָא מִפֶּשַׁע טְפִלוֹת
רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

לְעֵזְבֵינוּ חֲטָאֵינוּ חֲטָא בְּנֵי יִבֵּית
גְּשָׁמֶךָ.

סְלַח נָא מִפֶּשַׁע טְפִלוֹת
רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

לְעֵזְבֵינוּ חֲטָאֵינוּ חֲטָא בְּנֵי יִבֵּית
גְּשָׁמֶךָ.

סְלַח נָא מִפֶּשַׁע טְפִלוֹת
רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

לְעֵזְבֵינוּ חֲטָאֵינוּ חֲטָא בְּנֵי יִבֵּית
גְּשָׁמֶךָ.

Deiner Lieblinge Vergehen werde gesucht, aber nicht gefunden, wie Du verheißest.

O vergieb die Heuchelei derer, die vor Dich hinkommen und anbeten.

Deiner Erwählten Schuld fühne, nach Deiner freundlichen Weise.

O vergieb den Ungehorsam derer, die auf Dich hoffen und Deine Einheit verbreiten in Deiner Welt.

Lösche die Schuld Deiner Verstoßenen und baue Deinen Tempel wieder.

O vergieb ihr Verkehrtsein, und schütze sie in der Hütte Deines Friedens.

Deiner Knechte Schuld verhehle und unterdrücke in Deiner Unbegreiflichkeit.

O vergieb, daß sie nicht die Strafe treffe aus Deinen Höhen.

Deiner Heerde Schuld vergiß; dieß sei Dein Preis und Ruhm.

O vergieb ihre Schandthaten und erbarme Dich ihrer aus Deinen Höhen.

Befreie Deine Schützlinge von ihren Sünden, daß sie nicht verstrickt werden in den Nezen.

O vergieb die garstigen Flecken, die Deine Lieblinge entstellen.

מעריב ליל יום כפור

לְעֹזן יְדִידֶיךָ יִבְקֹשׁ וְאִינָנוּ.
כְּנוֹאֲמָךָ:

סְלַח נָא כַחַשׁ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לְעַמָּךְ.

לְעֹזן לְקוֹחֶיךָ כִּפּוּר בְּטוֹב
שָׁעַמָּךְ:

סְלַח נָא מְרִי מִיַּחְלֶיךָ
וּמִיַּחְדֶּיךָ בְּעוֹלָמָךְ.

לְעֹזן וְנִדְחִים מִחָהּ. וּבְנֵה
אוֹלָמָךְ:

סְלַח נָא סְלוּפִים וְגוֹנָנִים
בְּסִכַּת שְׁלוֹמָךְ.

לְעֹזן עֲבָדֶיךָ עֲלֵם. וְכַבּוֹשׁ
בְּעֵלּוּמָךְ:

סְלַח נָא פִּן יַעֲנֹשׁוּ מִמְרוֹמָךְ.
לְעֹזן צֹאנֶךָ שֹׂכֵחַ. וְהִיא

תִּהְיֶה לְךָ וְרוֹמָמָךְ:
סְלַח נָא קְלוֹנִים וְחַמּוּל

עֲלִימוֹ מִמְרוֹמָךְ.
לְעֹזן רְחוּמֶיךָ תִּשָּׂא מִלְּצוּרֶם

בְּחַרְמָךְ:
סְלַח נָא שָׁמִיץ תַּעֲתוּעַ

תַּעֲוִב רְחוּמָךְ.

Deiner Frommen Vergehen
laß schwinden nach der Größe
Deines Erbarmens.

לַעֲזֹן תְּמִימִיךָ הָעֶבֶר כְּגִדְלֵךְ
רַחֲמֶיךָ:

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים. מִתְּנַהֵג בְּחַסְדֵיךָ מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר | ראשון ראשון. מְרַבָּה מַחִילָה לַחַטָּאִים
יִסְלִיחָה לְפִוְשָׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא
תִרְעַתֶם תִּגְמֹזֵל. אֵל הַזֹּרִית לָנוּ לֹאמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוּר
לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כִּמּוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנּוּ מִקֶּדֶם. כִּמּוֹ
שֶׁכָּתוּב וַיִּרְדּוּ יְיָ בְּעַנְזָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת נֹצֵר
חֶסֶד לְאֻלְפִים נִשְׂא עוֹז וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ
וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנָחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל | לָנוּ מֶלֶכְנוּ
כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אָתָּה יְיָ מִזֵּב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל-קְרֹאֶיךָ:

אל תבא בְּמִשְׁפַּט עֲפָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: מַה נֹּאמֵר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמַה נְדַבֵּר וּמַה נַּצְטַדֵּק: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וּנְכַלְמֵנוּ
בְּעוֹנֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ וּנְכַלְמֵנוּ לְהַרְיֵם אֱלֹהֵינוּ פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ: יְדַעְנוּ
כִּי חָטָאנוּ וְאִין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ: שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעַת צָרָה: רַחֲמֶיךָ
רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינוּ: אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲפָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי:
כְּרַחֵם אָב עַל בְּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לֵי הִישִׁיעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ
סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲפָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְיָ אֱדָם
בוֹטַח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנֵחֵנוּ
מִפְּעִלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׂמַעַת אֲדָנִי סִלַּחַת
אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחַר לְמַעַן אֱלֹהֵי. כִּי שְׂמַךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל
עַמֶּךָ:

מיסל ע"פ א"ב

...er nud unserer Väter Gott!
Fürwahr! wir sind
voll leidenschaftlicher Triebe.
Doch Du bist voll Guld,
kannst uns freisprechen und zu-
rufen: ich vergebe!

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו
אֲמָנָם כֵּן. יִצֵּר סוֹכֵן. בְּנוּ.
בְּךָ לְהַצְדִּיק. רַב צְדָקָה.
וַעֲנֵנוּ סִלַּחְתִּי:

Nimm auf mein Flehen, und auch meinem Gebet sei wohlgefällig.

Habe Nachsicht mit der Schuld um Deinetwillen und sprich; ich vergebe!

Nimm unsere Beschämung für Strafe an.

Streife ab den Sündenfleck, und verkünde, die Dir vertrauen: ich vergebe!

Höre auf meine Stimme und siehe auf meine Thräne.

Kämpfe für mich, erhöere mich und sprich: ich vergebe.

Laß jeden Flecken verschwinden, wie die Wolken schnell und Du verheißest.

Unterdrücke die Missethaten, daß dem Volke geholfen werde, und sprich: ich vergebe!

סְכוּת רַחֲשִׁי. וְגַם לַחֲשִׁי.
תִּרְצֶה.

עוֹן וְנוֹשֵׂא. לְמַעַן עֲשֵׂה.
וְתַפְצֵה. סְלַחְתִּי:
פְּנֵה לְעֵלְבוֹן. מְקוֹם עוֹן.
לְהַשִּׁים.

צַחַן הָסֵר. וְגַם תְּבַשֵּׂר. לְבָד.
חוֹסִים. סְלַחְתִּי:
קוֹלִי שְׁמַע. וְרֵאָה דְמַע.
עֵינַי.

רִיב רִיבִי. שְׁעֵר נִיבִי.
וְהַשִּׁיבֵנִי. סְלַחְתִּי:
שְׁמִין טָהוֹר. כְּעַב מַהֲר.
כְּנֹאֲמֵר.

תִּמְחָה פִּשְׁעֵי. לְעַם נוֹשְׁעֵי.
וְתֹאמֵר. סְלַחְתִּי:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בהסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הזרית לנו לומר שלש עשרה. זכור לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום וחנין ארך אפים ורב חסד ואמת נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: וסלחת לעוננו

וּלְחַטְאֵינוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סֵלַח לָנוּ אֲכִינוּ כִּי חָטְאֵנוּ כָּהֵל | לָנוּ כִּי לָנוּ
כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יי שׁוֹב וְסֵלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל-קָדְאִיךָ:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

מוסק

Gleich wie Thon in Bildners Hand, den er nach Gefallen dehnt und kürzt, so auch sind wir in Deiner Hand, die in Gnaden schafft: so betrachte den Bund, der ohne eigenen Willen ist. (Betrachte den Menschen als ein todes Bildwerk, dem der Wille abgeht, Widerstand zu leisten.)

Gleich wie der Stein in Bildhauers Hand, den er nach Gefallen fägt oder bricht: so auch sind wir in deiner Hand, Du belebst und tödtest. So betrachte den Bund, der ohne eignen Willen fortlebt.

Gleich wie das Eisen in Schmiedes Hand, das er im Feuer fugt und spaltet: so auch sind wir in Deiner Hand, die die Armuth stützt. So betrachte den Bund, der ohne eignen Willen wird was er ist.

Gleich wie der Anker in des Schiffers Hand, den er nach Gefallen einzieht oder auswirft: so auch sind wir in Deiner Hand, Allgütiger und versöhnlicher Gott. So betrachte den Bund, der durch Deine Güte besteht.

כִּי הִנֵּה כַחֲזוֹמֵר. בְּיַד
הַיּוֹצֵר. בְּרִצּוֹתָיו מֵרְחוּב
וּבְרִצּוֹתָיו מִקְצֵר. כִּן אֲנַחְנוּ
בְּיַדְךָ. חֶסֶד נּוֹצֵר. לְבָרִית
הַבֵּשׁ וְאֵל תִּפְּן לַיֹּצֵר: כִּי הִנֵּה
כִּי הִנֵּה כְּאֶבֶן. בְּיַד
הַמְּסַתֵּת. בְּרִצּוֹתָיו אוֹחוּ
וּבְרִצּוֹתָיו מְכַתֵּת. כִּן אֲנַחְנוּ
בְּיַדְךָ. מְחַיֶּה וּמְמוֹתֵת.
לְבָרִית הַבֵּשׁ וְאֵל תִּפְּן
לַיֹּצֵר: כִּי הִנֵּה

כִּי הִנֵּה כְּגֵרוֹן בְּיַד הַחֶרֶשׁ.
בְּרִצּוֹתָיו דִּבֵּק לְאוֹר.
וּבְרִצּוֹתָיו פֶּרֶשׁ. כִּן אֲנַחְנוּ
בְּיַדְךָ. תּוֹמֵךְ עֵנִי וְרֵשׁ.
לְבָרִית הַבֵּשׁ וְאֵל תִּפְּן
לַיֹּצֵר: כִּי הִנֵּה

כִּי הִנֵּה כְּהֶגֶה בְּיַד הַמְּקָח.
בְּרִצּוֹתָיו אוֹחוּ. וּבְרִצּוֹתָיו
שֵׁלַח. כִּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ. אֵל
שׁוֹב וְסֵלַח. לְבָרִית הַבֵּשׁ
וְאֵל תִּפְּן לַיֹּצֵר: כִּי הִנֵּה

Gleich wie Glas in Schmelzergers Hand, das er nach Gefallen formt und schmelzt: so auch sind wir in Deiner Hand, der Vorsatz wie Irrthum vergiebt. So betrachte den Bund, der ohne Willen handelst.

Gleich wie der Teppich in des Webers Hand, denn er nach Gefallen in verschiedene Formen wirkt: so auch sind wir in Deiner Hand, Gott der Alles rächt. So betrachte den Bund, der ohne Willen lebt und webt.

Gleich wie Silber, in des Läuterers Hand, das er nach Gefallen verschlackt und läutert: so auch sind wir in Deiner Hand, der für die Wunde den Balsam bereitet. So betrachte den Bund, der ohne Selbstwillen fortbesteht.

כִּי הִנֵּה כְּזֹכֵכִית. בְּיַד
הַמְּזַנֵּג. בְּרָצוֹתַי חוֹנֵג.
וּבְרָצוֹתַי מְמוֹנֵג. כִּן אֶנְחֵנוּ
בְּיָדְךָ. מֵעֵבִיר זְרוֹן וְשׁוֹנֵג.
לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּן
לַיִצָר: כִּי הִנֵּה

כִּי הִנֵּה כִּירִיעָה. בְּיַד
הַרוֹקֵם. בְּרָצוֹתַי מִיֵּשֶׁר.
וּבְרָצוֹתַי מֵעֵקֶם. כִּן אֶנְחֵנוּ
בְּיָדְךָ. אֵל קִנְיָ וְנוֹקֵם.
לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּן
לַיִצָר: כִּי הִנֵּה

כִּי הִנֵּה כִּכְסָף. בְּיַד
הַצּוֹרֵף. בְּרָצוֹתַי מְסַנֵּסֵג
וּבְרָצוֹתַי מְצָרֵף. כִּן אֶנְחֵנוּ
בְּיָדְךָ. מִמְּצִיא לְמִזּוֹר תִּרְפֵּךָ.
לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּן
לַיִצָר:

כִּי אֵנִי כַחֲזֵמָה. בְּיַד הַיּוֹצֵר. בְּרָצוֹתַי מְרַחֵב. וּבְרָצוֹתַי
מְקַצֵּר. כִּן אֶנְחֵנוּ בְּיָדְךָ. חֶסֶד נוֹצֵר. לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּן לַיִצָר:

סוגין הארון — Man schließt die heil. Lade.

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מְתַנְהֵג בְּחַסִּידוֹת מִזְחַל
עוֹנוֹת עַמּוֹ. מֵעֵבִיר וְרֵשָׁע רֵשָׁעִים. מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים
וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתֶּם
תִּגְמֹל. אֵל הַזְּרִיחַ לָנוּ לִזְמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם

בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנֹו מִקְדָּם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
נִכְרַד יְיָ בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יְיָ אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נֹצֵר חֶסֶד
לְאַלְפִים נִשְׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְגִקְרָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ
וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲכִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ מָחַל לָנוּ מִלִּפְנֵי
כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל-קוֹדְאֵיךָ:

זכור, Gott, deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die da waltet von Ewigkeit her. Gedenke uns nicht die Sünden der Vergangenheit, komm uns zuvor mit deiner Barmherzigkeit; wir sind gar arm und schwach. Gedenke unser, Herr, in Freundlichkeit, wie du deines Volkes stets gedacht, und suche uns heim mit deinem Heile. Gedenke der heiligen Gemeinde, die du gestiftet hast in alter Zeit; des Stammes, den du erlöset hast und zu deinem Erbe erkoren; der Zionshöhe, darauf du einst gelhronet. Gedenke, Gott, in Liebe an Jerusalem, in Freundlichkeit an Zion, und vergiß es nie und nimmer. Gedenke, Herr, den Söhnen Edoms den Tag von Jerusalem, wie sie gesprochen: „wühlet auf, wühlet auf bis auf den Grund!“ Steh auf und erbarme dich Zions, da die Zeit ist gekommen der Gnade, und die Frist vorüber ist. Gedenk an Abraham, Isak und Israel deinen Knecht, und wie du ihnen hast zugeschworen, und zu ihnen hast gesprochen: „Ich werde euch Kinder geben so viel als Sterne am Himmel sind, und das ganze Land, davon ich habe gesprochen, das will ich euren Kindern geben, und sie sollen es besitzen als ihr Erbe in Ewigkeit.“ Gedenke an deine Knechte, an Abraham, Isak und Jakob, achte nicht auf die Hartnäckigkeit im Volke, auf seine Verschuldung und Verfündigung.

זְכוֹר אֱלֹהֵי רַחוּם יְיָ וְחַסְדֵיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הָמָּה: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עוֹנוֹת
רֵאשׁוֹנִים אֲמַהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֵיךָ
כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: זְכַרְנוּ יְיָ בְּרִצּוֹן
עִמָּךְ פִּקְדוֹנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ
קְנִיַת קָדָם גְּאֻלַּת שְׂבִט נִחַלְתֶּךָ
הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנֶתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ
חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל
תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֲדוֹם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ
עָרוֹ עַד הַיּוֹם בָּהּ: אַתָּה תִּקּוּם
תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לַחֲנֻנָה כִּי כָּא
מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לָהֶם בְּךָ וַתִּדְבַר אֲלֵיהֶם אַרְבֵּה אֶת
זַרְעֲכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזַרְעֲכֶם
וְנִחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעַבְדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן
אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ
וְאֵל חַטָּאתוֹ:

Abendgebet.

מעריב ליל יום כפור

אל Rechne uns nicht an die Schuld, was wir aus Unverstand verschuldet!

Wir haben gesündigt gegen dich, unser Schutz und Hort, vergib uns unser Schöpfer:

In den Gemeinden wo ארדוש ארתך Er sieht den Frevel nach als wäre er Versehen, denn bei dem gesammten Volke herrscht Irrthum nur.

Wir haben gesündigt gegen dich, unser Schutz und Hort, vergib uns unser Schöpfer!

אל נא תשׁת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: ^{Borbeter u. Gem.}

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו: ^{Borbeter u. Gem.}

In den Gemeinden wo ארדוש ארתך gefagt wird, siehe unter der Linie.

הן יעביר זרזן למשונה. פי קכל העם בשונה: ^{Borbeter und Gem.}

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו: ^{Borbeter und Gem.}

In den meisten Gemeinden wird dieses nicht gefagt.

אחת אדרוש ואליך אתודה. גדול ביהודה ובישראל נודע. הן אתה תקרתנו ותדע. פי פשעי אני אדע: אדע אכל אשמים אנחנו. ומתמון רחמיך לא זנחנו. הן אליו בפנים שפחנו. פי בשם קדשו בטחנו: חטאו פטחנו בשמך לנפש תאווה. ותפקנו מגן בלי גאווה. הן במעוזך לךל תקווה. פי השפילו ותאמר גוה: גוה גאים עלי מגדילים. ברזנו ושבעים לא נחדלים. הן גלל המציק מתדלדלים. פי רצין עזב דלים: חטאו דלים דינך פחדו ורהו. גאים כמורה ועזב לרחמיו. הן דפים היום תכפרהו. פי יום כפרים הוא: הוא הוד והדר ילפש. ישוב ירחם ועון יכפש. הן המתק בפי כדכש. פי הוא יכאיב ויחפש: חטאו ויחפש ולשמו כל יודו. פי יסיר משאות כבודו. הן ועמו לפניו יתודה. פי בדבר אשר זדו: זדו זדונות ושנגות שגוים. סלח נא בפיו הגוים. הן זכם לתחי גחזים. פי עמך מקור חיים: חטאו חיים חזן לעם ו מנפלה. לבב עקש מהם כבטלה. הן חשרת מי שוהר ברפילה. פי של אורות טלה: טלה טלאיך בו להתכפר. העת תמציאם סליחה וכפ. הן טהרם כאמור בפסוק. פי ביום הזה יכפר: חטאו יכפר ירצה כאז בהעלותי. בחזות ארץאל בבחן עליותי. הן ידעת פקוק חליותי. פי אתה קנית כלותי: כליותי במסתי אכין לעבדו. ותערב לפניו תחנת עבדו. הן כפד יכפד מכבודו. פי נשגב שמו לכבוד: חטאו לבדו לו להתחולל כל אנוש. אנו לא יתבונן

Gedenke uns den Bund mit unsern Vätern, wie du gesprochen hast: Ich werde gedenken an meinen Bund mit Jakob, und an meinen Bund mit Isak, und an meinen Bund mit Abraham werde ich gedenken, und das Land bedenken.

Gedenke uns den Bund der alten Zeit, wie du gesprochen hast: „Ich werde ihnen stets gedenken den Bund der alten Zeit, wie ich sie geführet habe aus dem Lande Egypten vor den Augen aller Völker, daß ich ihnen sei ein Gott, ich der Herr!“ Thue an uns, wie du es verheißten und versichert hast: „Auch dann noch, wenn sie sind in dem Lande ihrer Feinde, werde ich sie nicht verachten und verwerfen, daß ich sie untergehen ließe, und meinen Bund mit ihnen brech; denn ich bin und bleibe

זְכוֹר לָנוּ בְרִית אָבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֹּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֹּר לָנוּ בְרִית רֵאשׁוֹנִים בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהָבַטְתָּנוּ. וְאֶף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גִעַלְתִּים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ

לאנוש. הן לא טוב לצדיק לענוש. כי ירבה אלוה מ:אנוש: מאנוש ממעשיו גרתי ואימתי. פן אכשל באשר אשמתני. הן מיחל שוייתי ודוממתי. כי אחרי שובי נחמתי: חטאנו נהכתי גפש גענה להשם. התודות היום נסתר ומפרסם. הן נצח לכפיר הושם. כי ברית עולם שם: שם סליחה להועיל | ללמדי. השובה מכפרת בזבחי תמיד. הן סימה בצלוי להעמיד. כי ידע הרף עפדי: חטאנו עפדי עשות חסד בהפליאה. כי חבקר צאנה וטלאיה. הן עליה יעזוב חילה. כי אזכרה כקדם פלאה: פלאה פעול יראיה לנצרים. היות יראת יי אוצרים. הן פלילינו לידע בהתבצרים. כי לא כצורנו צורים: חטאנו צור ישראל וקדושו. יאמרו בעמים לעיניהם ברתקדשו. הן צמחה ישועה למקדישו. כי השקף כפעון קדשו: קדשו קומם קדשו להקריבם. להציב הוד שכינתו בקרבם. הן קומו יחתו מריבם. כי יי יריב ריבם: חטאנו ריבם ריב שוטניהם לבלום. ידמו פה קטגורים לאלום. הן רעתה מלהלק לעלום. כי אחרית לאיש | שלום: שלום שפות להזריח נהרה. הגיגנו בין כמנחה שהורה. הן שכנה פגיה באורה. כי מציון תצא תורה: חטאנו תורה שטמנו נאסנה פסיני. רצונה יצונה חקונה לעיני. הן היום יכפר לאמוני. כי אל רחום יי: ינהלנו עלמות לנהנה. ויסיר מפנו אף ותונה. הן יעביר זדון למשוונה. כי לקל העם בשנגנה: חטאנו צורנו מלח לנו יצורנו. וסור לנו סית אמת . . .

Gott ihr Herr!" Erbarme dich unser, und laß uns nicht zu Grunde gehen, wie geschrieben steht: „denn Gott, der Herr ist ein erbarmungsvoller Gott, er wird dich nicht verstoßen, nicht zu Grunde gehen lassen, nicht vergessen den Bund mit deinen Vätern, den er ihnen hat geschworen.“ Bezwinde du das Herz, daß wir lieben, ehren und fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn mit ganzem Herzen und ganzer Seele, auf daß du am Leben bleibest.“

Führe zurück unsere Verbannten, und erbarme dich unser, wie geschrieben steht: „Und Gott der Herr wird zurückführen deine Verbannten, und deiner sich erbarmen, und dich zusammenbringen von allen Völkern, dahin er dich zerstreuet hat.“ Sammle unsere Zerstreuten, wie geschrieben steht: „Und wärest du zerstreut bis an des Himmels Enden, so würde Gott der Herr von dort dich sammeln, und von dort euch nehmen!“ Laß dich finden, wo wir dich suchen, wie geschrieben steht: „Ihr werdet von dort aus suchen Gott deinen Herrn, und du wirst ihn finden, wo du nach ihm forschest mit ganzem Herzen und mit ganzer Seele.“ Lösche aus unsere Schuld um deiner selber willen, wie du gesprochen: „Ich, ich lösche aus deine Schuld um meiner selber willen, und gedenke deiner Sünden nicht.“ Lösche aus unsere Schuld wie Wolke und Nebel, wie du gesprochen: „Ich lösche aus wie die Wolke deine Schuld und wie Nebel deine Sünden; — lehre zu mir zurück, und ich erlöse dich.“ Mach uns rein von unseren Sünden, weiß wie Schnee und Wolle, wie geschrieben steht: „Kommt und laßt uns rechten, spricht Gott; wo

ואל תשחיתנו כְּמָה שְׁפָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִירְךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וּמִזֶּל אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שְׁפָתוֹב. וְגַל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לִבְךָ זְרַעַךָ לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל גַּפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשִׁב שְׁבוֹתֵנוּ וּרְחַמְנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב. וְשִׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוֹתֶיךָ וּרְחַמְךָ. וְשִׁב וּקְבֹצֵךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה: קַבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב. אִם יִהְיֶה גִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבֹּצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: הַמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשֵׁתֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב. וּבִקְשֵׁתֵם מִשָּׁם אֶת יי אֱלֹהֶיךָ וּמְצֵאתָ כִּי תִדְרֹשְׁנוּ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל גַּפְשֶׁךָ: מַחֲה פִשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מַחֲה פִשְׁעֵיךָ לְמַעַנִּי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מַחֲה פִשְׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָהִיתִי כְּעַב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעַנְךָ חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבְרָה אֵלַי כִּי גִאלְתִּיךָ: הִלְבֵּן חַטֹּאתֵינוּ בְּשִׁלְג וּכְצֶמֶר כְּמָה שְׁפָתוֹב. לָכוּ נָא וְנִנְקְחָה יֹאמֶר יי אִם יִהְיֶה

euerer Sünden wären wie der Purpur, sie sollen weiß werden wie der Schnee, und so sie roth wären wie der Scharlach, sie sollen werden wie die Wolke!" Besprenge uns mit reinem Wasser und läutere uns, wie geschrieben steht: "Ich sprengte über euch die reinen Wasser, und ihr sollt rein werden, von allen eueren Unreinlichkeiten, von allen eueren Abscheulichkeiten mache ich euch rein und frei."

Verfühne heute unsere Sünden, und mach uns rein und frei, wie geschrieben steht: "Denn an dem Tage wird er euch verfühnen, euch rein machen von allen eueren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein."

Führe uns ein auf deinen heiligen Berg; erfreue uns in dem Hause der Andacht, wie geschrieben steht: "Ich bringe sie hin auf meinen heiligen Berg, und erfreue sie in meinem Hause, im Hause der Andacht, ihre Brand- und Freudenopfer nehme ich in Gnaden an auf meinem Altare; denn mein Haus soll genannt werden — ein Haus der Andacht für alle Völker."

שמע Erhöre unsere Stimme Gott unser Herr, sei mild und schonend, und erbarme dich über uns, und nimm in Gnaden und Erbarmen unsere Bitten an.

Führe du uns, Gott, zu dir zurück, auf daß wir zu dir wiederkehren, erneue uns wie ehedem!

שמע Herr, auf unser Wort, und achte wohl auf unser Flehen! Laß das Wort aus unserem Munde und der Gedanke unseres Herzens in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, unser Hort und Erlöser. Verwirf uns nicht, nimm deinen heiligen Geist nicht ab von uns! Verwirf uns nicht, wenn wir sind alt geworden, und wenn die Kraft

מעריב ליל יום כפור

חטאיכם בשנים בשלג ילבינו.
אם יאדימו כתולע בצמר יהיו:
ורוק עלינו מים מהורים ומהרנו
במה שכתוב. וזרקתי עליכם מים
מהורים. ומהרתם מפל ממותיכם
מכל גלוליכם אטהר אתכם:

בפר חטאינו ביום הזה ומהרנו
במה שכתוב. פי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם מפל
חטאתיכם לפניי תטהרו: תביאנו
אל הר קדשך ושמחנו בבית
תפלתך כמה שכתוב. והביאותים
אל הר קדשי יאמחתים בבית
תפלתי עולותיהם וזבחייהם קרצון
על מזבחי פי ביתי בית תפלה
יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו
חום ורחם | עלינו וקבל
ברחמים ובקצון את
תפלתנו: השיבנו יי אלקיך
ונשובה חדש ימינו בקדש:

שמע Herr, auf unser Wort, und achte wohl auf unser Flehen! Laß das Wort aus unserem Munde und der Gedanke unseres Herzens in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, unser Hort und Erlöser. Verwirf uns nicht, nimm deinen heiligen Geist nicht ab von uns! Verwirf uns nicht, wenn wir sind alt geworden, und wenn die Kraft

uns ausgeht — verlaß nur du uns nicht. Verlaß uns nicht. Gott unser Herr, entferne du dich nicht von uns! Gib uns ein Zeichen, Herr, zum Guten, daß unsere Feinde es schauen und sich schämen, wie du uns hilfst und uns tröstest, denn auf dich, Herr, hoffen wir, du wirst uns erheben, Gott unser Herr!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verlaß uns nicht, verstoß uns nicht, beschäm' uns nicht, brich nicht den Bund mit uns! Laß uns immer tiefer eindringen in deine Gotteslehre; belehre und unterweise uns in deinen heiligen Geboten; mache geneigt unser Herz, daß wir ehren und fürchten deinen Namen; bezwinge uns das Herz, daß wir dich lieben, zu dir wiederkehren in Wahrhaftigkeit mit ganzem ungetheiltem Herzen. Um deines großen Namens willen, vergib und verzeihe uns unsere Schuld wie geschrieben steht in deinem heiligen Worte: „Um deines Namens willen, Herr, vergib mir meine Schuld, wie groß sie auch immer ist.“

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih uns, vergib uns, verfühne uns;

Denn wir sind dein Volk, und du bist unser Gott.

Wir sind die Kinder, und du bist der Vater.

Wir sind die Knechte, und du bist der Herr.

Wir sind die Gemeinde und du bist das Gemeindegut.

Wir sind die Erben, und du bist unser ganzes Loos.

אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו
ואל תרחק ממנו: עשה עמנו
אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו
כי אתה יי עזרתנו וגחמתנו: כי
לך יי הוהלנו אתה תענה אדני
אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו: Sorb.

אל תעזבנו. ואל תטשנו.
ואל תכדימנו. ואל תפר
בריתך אתנו. קרבנו
לתורתך. למדנו מצותיך.
הורנו דרכיך. הש לבנו
ליראה את שמך. ומול את
לבבנו לאהבתך. וגשוב
אדך באמת ובלב שלם.
ולמען שמך הגדול תמחול
ותסלח לעונינו בכרתוב
בדברי קדשך. למען שמך
יי וסלחת לעוני כי רב הוא:

אלהינו ואלהי אבותינו: Sorb.

סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

כי אנו עמך. ואתה אלהינו
אנו בניך. ואתה אבינו
אנו עבדיך. ואתה אדנינו
אנו קהלתך. ואתה חלקנו
אנו נחלתך. ואתה גורלנו

Wir sind die Heerde, und du bist
der Hirte.

Wir sind der Weinberg, und du
bist der Hülther.

Wir sind das Werk, und du bist
der Schöpfer.

Wir sind die Geliebte, und du bist
er Freund.

Wir sind die Erkorenen, du bist
es, der uns hat erkoren.

Wir sind das Volk, du bist der
König.

Wir sind die Verlobten, du bist
es, der sich uns verlobet.

Sind wir halbstarrig, du
bist voller Huld und Barm-
herzigkeit; sind wir hartnäckig,
du bist voller Langmuth; sind
wir voll Schuld und Sünde,
du bist voll Erbarmen; gehen
unsere Tage wie ein Schatten
hin, du bist und bleibst der-
selbe und deine Jahre gehen
nie zu Ende.

אָנָּה תָּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְהַנְתֵּנוּ שְׂאִין
אָנָּה עֵזִי פָּנִים וּקְשֵׁי עוֹרְךָ לֹא מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲכַל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדֵנוּ. גְּזֻלָּנוּ. דְּבָרֵנוּ דוֹפִי. הֵעֵוִינוּ.
וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדוֹנוּ. חֲמָסָנוּ. טְפִלָּנוּ שְׁקָר. יַעֲצֵנוּ רָע.
כּוֹבְנוּ. לְצָנוּ. מְרָדָנוּ. נֹאצָּנוּ. סָרְדָנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ.
צָרְדָנוּ. קְשֵׁינוּ עוֹרְךָ. רִשְׁעֵנוּ. שַׁחַתָּנוּ. תַּעֲבָנוּ.
תַּעֲוִינוּ תַּעֲתָעֵנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה
צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

In Schuld und Frevel sind
wir verfallen, darum ist uns
das Heil nicht worden. **Ob**

אָנָּה צֹאנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ
אָנָּה כְּרֵמֶךָ. וְאַתָּה גּוֹמְרֵנוּ
אָנָּה פֹּעֲלֶתְךָ. וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ
אָנָּה רַעֲיֹתְךָ. וְאַתָּה דוֹדֵנוּ
אָנָּה סִגְלֶתְךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ
אָנָּה עֲמֶךָ. וְאַתָּה מְלַכְנוּ
אָנָּה מְאַמְיֶרְךָ. וְאַתָּה מְאַמְיֵרֵנוּ

אָנָּה עֵזִי פָּנִים וְאַתָּה Gemeinde
u. Borb.
רַחוּם וְחַנוּן. אָנָּה קְשֵׁי עוֹרְךָ
וְאַתָּה אֶרֶץ אֲפִים: אָנָּה מְלֹאֵי
עוֹן וְאַתָּה מְלֹא רַחֲמִים. אָנָּה
יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא
וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לָכֵן לֹא
נֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְעוֹב

uns ins Herz den Willen und die Kraft, daß wir verlassen den Weg der Sünde, und fördere du, Herr, uns das Heil, wie geschrieben steht bei deinen Propheten: „Es verlassse der Sünder seinen Weg und Wandel, und der Gottlose seine sündigen Gedanken, und lehre zurück zu Gott, daß er seiner sich erbarme, zurück zu unserem Herrn, der so Vieles uns vergibt.“

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih und vergib uns unsere Schuld an diesem Tage der Versöhnung; gewähre uns was wir bitten und was wir beten; tilge und lösche aus unsere Sünden und Vergehungen; bezwinge jeden bösen Trieb in uns, daß wir uns dir unterwerfen; beuge du den starren Sinn in uns, daß wir zu dir wiederkehren; erneue Geist und Herz in uns, daß wir wahren dein Gebot, und bezwinge uns das Herz, daß wir lieben, ehren, fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn von ganzem Herzen, von ganzer Seele, und dabei am Leben bleibest.“

Die wissentlichen und geflissentlichen wie die unwissentlichen Sünden kennst du, den freien Willen und den Zwang und Drang; die offenbaren wie die geheimen Sünden sind dir bekannt und offenbar. Was sind wir, was ist unser Leben, unsere Liebe, unsere Frömmig-

דָּרָךְ רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע:
בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ יַעֲזֹב
רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן
מִחֲשַׁבּוֹתָיו וַיָּשֶׁב אֶל יי
וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי
יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ:

אלהינו ואלהי אבותינו. ^{Bozb.}

מַחֵל וּסְלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם (הַשְּׁבִיעִת
הַזֶּה וּבַיּוֹם) הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. וְהַעֲתֵר
לָנוּ בְּתַפְלָתָנוּ. מְחַה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ.
וְכוּף אֶת יַצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ.
וְהַקְנֵעַ עַרְפְּנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ: וְחַדֵּשׁ
כְּלִיֹּתֵינוּ לְשִׁמּוֹר פְּקִידֶיךָ. וּמוֹל
אֶת לִבְנוֹ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת
שְׁמֶךָ. בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ וּמַל יי
אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבְּךָ וְאֶת לִבְבֵּי זְרַעֲךָ
לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן תִּיָּד:

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָנוֹת אֶתְּהָ מִכִּיר.
הַרְצוֹן וְהָאוֹנָם. הַגְּלוּיִם וְהַנְּסֻתָּרִים.
לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים. מָה
אָנוּ. מָה תִּיַיֵנוּ. מָה חֲסִדָּנוּ. מָה
צְדָקוֹתֵינוּ. מָה יְשׁוּעֵתָנוּ. מָה בַחֲנוּ.

keit, unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir sagen, was sollen wir reden, Gott und Herr, vor dir? die namhaftesten Männer, als wären sie nie gewesen, die Weisen ohne Erkenntniß, die Verständigen ohne Einsicht? All ihr Thun ist nichtig, alle ihre Lebenstage gehen flüchtig wie ein Schatten hin. Der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

In den Gemeinden, wo hier סבין אתה gesagt wird, siehe unter der Linie.

שמך Das ist dein Name von ewig her — daß du hinweg gehest über unsere Schuld, darum höre heute unser Flehen, wo wir in Andacht vor dir stehen.

Bergib die Schuld dem Volke, das abläßt von seiner Schuld, lösche aus die Schuld vor deinem Auge.

מעריב ליל יום כפור

מה נבורתנו. מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. הלא כל הנבורים באין לפניך. ואנשי השם כלא היו. וחכמים ככלי מדע. ונבונים ככלי השכל. פי רוב מעשיהם תוהו. וימי חייהם הקל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה אין פי הכל הכל:

שמך מעולם עובר Gem. u. Borbetet
 על פשע. שועתינו תאזין
 בעמדתנו לפניך בתפלה:
 תעבור על פשע לעם שבי
 פשע. תמחה פשעינו מנגד
 עיניך:

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

מיוסד ע"ס א"ב כמול.

אתה מבין תעלומות לב. אפס לך נגלות וגם נסתרות: באנו בדברים לפתותך בם. ברשענו אל תסן ולא במעללנו: נשתנו ביום זה פירא וחרד. גאה גרחום למענך עשה חסד: דין אל תמתח מול עפר ואפר. דע אחריתנו רפה ותולעה: האם שגגנו ונגעלם. מפני. הלא אתה לבר מבין שגיאות. ואל תחשוב לנו בעושה בודון. והוי שפתינו שעה בעת רצון: זה כפר לנו הודע ולא הודע. ודון ונגעלם עשה ולא תעשה: תלצנו מענש ברת ומיתה. חמול על חמר מעשה ידך: טפשונו ברחע יצר אשר תעשנו. טמון בקרבנו פרשת

אתה יודע רזי עולם, ותעלומות | סתרי כל חי: אתה
 חופש כל חדרי בטן וכוהן בליזת ולב: אין דבר געלם | ממך
 ואין | נסתר מנגד עיניך:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתסלה
 לנו על כל חטאתינו, ותמחל לנו על כל עונותינו, ותכפר
 לנו על כל פשעינו:

על חטא שחטאנו לפניך באונם וברצון
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה

לפעמינו: יוצרנו ועושינו יודע יצרנו, יהמו רחמיך ואל תשחיתנו; כי מלפניך
 מי יסתר, כל גלוי לך באור וכצהרים: לבית דין הורית ארבע מיתות, למען
 עשה ומהם חלצנו: מאז יצרתנו תקרתנו ותדע, מעשינו כי הטה עמל ואין
 נצור נפשותינו כי בידך כל נפש, נא תיקר נפש ממעפי לך נפש: סקיל
 שריפה הרג וחנק, סודם גליטה ליודעי אמתך: על כל פשעינו אלוה בפר
 לנו, על ידוע לנו ועל געלם ומפני: פשעינו הודינו לך חוקר לב, פדו
 מחטא נקנו מעון: צור אל תפן באנוש חציר, צדקה עשה עמו פעשי
 עם כל חי: קדמנו בנשף קרבנו בשוע, קרבנו אליך קשוב קריאתנו
 נקמנו אל תפן לרשענו ונצטדקה, רחמיך יבואונו רחום וחנון:

על חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומזרים :

על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד :

על חטא שחטאנו לפניך בחלול השם :

על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה :

על חטא שחטאנו לפניך בטמאת אשפתים :

על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע :

על חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בכפת שוחר :

על חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב :

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע :

על חטא שחטאנו לפניך בלצון :

על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן :

על חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה :

על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית :

על חטא שחטאנו לפניך בנטיית נרזן :

על חטא שחטאנו לפניך בסקור עין :

על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו :

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :

על חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח :

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול :

על חטא שחטאנו לפניך בפדילות :

על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע :

ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עיני
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עזרף
 על חטא שחטאנו לפניך ברציצת רגלים להרע
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב
 ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויזרד
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם כרת וערירי
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות
 בית דין

סקילה. שריפה. הרג. וחנק. על מצות עשה ועל מצות
 לא תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה קום
 עשה. את שגלויים לנו. ואת שאינם גלויים לנו. את שגלויים
 לנו כבר אמרנום לפניך. והודינו לך עליהם. ואת שאינם

לַיּוֹם לָנוּ לְפָנֶיךָ הָם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנְּסַתְרוּת
 יי אלהינו. והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל
 אברי התורה הזאת:

וְאַתָּה רַחוּם | מְקַבֵּל
 שְׂבִיִּם וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֵאשׁ
 הַבְּטַחְתָּנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה
 עֵינֵינוּ מִיַּחְלוֹת לָךְ:

וְדוֹד עֲבָדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ
 שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסַתְרוֹת
 נִקְנִי. נִקְנִי יי אלהינו מְכַל
 פְּשָׁעֵינוּ וְטְהַרֵנוּ מְכַל
 טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עֲלֵינוּ מִיָּם
 טְהוֹרִים וְטְהַרֵנוּ. כִּכְתוּב עַל
 יָד נְבִיאָךְ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם |
 מִיָּם טְהוֹרִים וְטְהַרְתֶּם |
 מְכַל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמְכַל
 גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִכָּה עֲבָדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ.
 מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂאָה עוֹן
 וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית
 נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחְזִיק לְעַד
 אָפוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:
 יָשׁוּב יְרַחֵמֵנוּ יְכַבֹּשׁ
 עוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּצּוֹלוֹת

So hat auch Dein Knecht David zu Dir gebetet: „Wer bemerkt Irrthümer? halte mich rein von heimlichen Sünden.“ Halte mich rein, Gott, unser Herr, von allen Missethaten, reinige uns von unsern unreinen Thaten, sprengte auf uns reine Wasser, und erkläre uns rein; wie geschrieben ist: „Und ich werde auf euch sprengen reine Wasser, daß ihr rein werdet von allen euren unreinen Thaten, auch von allen euren Scheußlichkeiten werde ich euch frei sprechen.“

Dein Knecht Mich hat zu Dir gebetet: „Wer ist, Allmächtiger wie Du, der Sünden vergibt, Missethaten übergeheth den Nachkommen seines Erbeigenthums? Sein Zürnen ist nicht von Dauer, sondern hat Gefallen am Begnadigen, wiederholt läßt er uns sein Erbarmen werden, unterdrückt unsere Sünden, und versenkt, wie in Meerestiefen

hr Verschulden. So wollest Du all das Verschulden Deines Volkes, des Hauses Israel, versenken an einen Ort, daß sein nicht mehr gedacht und erwähnt werde und niemals mehr zur Erwähnung komme. Belohne Treue an Jakob, Gnade an Abraham, wie Du es zugeschworen unsern Vätern in den Tagen der Vorzeit.

דניאל Daniel, der Ehrenmann, flehete also zu Dir: „Neige, mein Gott Dein Ohr, und höre, öffne Deine Augen und siehe unsere Zerstörung, und die Stadt, allwo Dein Name verherrlicht wurde. Denn nicht im Vertrauen auf unsere gerechte Sache schütten wir unser Gebet vor Dir aus, sondern im Vertrauen auf Deine Allbarmherzigkeit. O Herr, erhöre, vergib, verzeihe, aber bald, um Deinetwillen, mein Gott, daß Dein Name verherrlicht werde, durch Deine Stadt und dein Volk.

עזרא Ezra, der Gelehrte betete also zu Dir: „Mein Gott! ich bin beschämt und erröthe, zu Dir, mein Gott, mein Antlitz zu erheben; denn unsere Sünden wachsen uns über unser Haupt, und unser

ים כל חטאתם. וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שניע לפניך. הטה אלהי אונקך ושמע פהח עיניך וראה שוממותינו. והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא עד צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר. למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בשתי ונבלמתי להרים אלהי פני אליך. כי עונותינו רבו למעלה

nanntest du nach deinem Namen. So willfahre uns, Ewiger, deines Namens willen. Willfahre deiner Treue willen. Willfahre deines Bundes willen. Willfahre deiner Größe, und deiner Hoheit willen. Willfahre deines Gesetzes willen. Willfahre deiner Herrlichkeit willen. Willfahre deiner Verheißung willen. Willfahre deines Andenkens willen. Willfahre deiner Milde willen. Willfahre deiner Güte willen. Willfahre deiner Einheit willen. Willfahre deiner Ehre willen. Willfahre deiner Lehre willen. Willfahre deines Reich's willen. Willfahre deiner Unendlichkeit willen. Willfahre deines Rathschlusses willen. Willfahre deines Sieg's willen. Willfahre deines Ruhmes willen. Will-

שמך: יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך: עשה למען בריתך: עשה למען נדך ותפארתך: עשה למען דתך. עשה למען הודך: עשה למען ויעודך: עשה למען זכרך: עשה למען חסדך: עשה למען טובך: עשה למען יהודך: עשה למען כבודך: עשה למען למוך: עשה למען מלכותך: עשה למען נצחך: עשה למען סודך: עשה למען עזך: עשה למען פאך: עשה למען

העונה בעת רצון עננו: עננו פחד יצחק עננו: עננו העונה בעת צרה עננו: עננו אביר יעקב עננו: עננו העונה בעת רחמים עננו: עננו כגן דוד עננו: עננו אלהי המרפכה עננו: עננו רחום וחנון עננו: אדני חננו והקימנו. ובספר חיים זכרנו וכתבנו וחתמנו: אדני עשה למען שמך וחסה על ישראל עמך: אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו ברצון. אלהינו שבשמים יהמו נא רחמך עלינו. אלהינו שבשמים כתבנו בספר חיים טובים. אלהינו שבשמים כתבנו בספר צדיקים. אלהינו שבשמים כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה. אלהינו שבשמים חמול עלינו ועל טפינו ועל עוללינו. אלהינו שבשמים מלא משאלות לבנו לטובה. אלהינו שבשמים צדקנו במשפטך היום הזה. אלהינו שבשמים שים שלום בינינו. אלהינו שבשמים תבון תפלתנו קמרת לפניך:

fahre deiner Gerechtigkeit wil-
 len. Willfahre deiner Heiligkeit
 willen. Willfahre deiner großen
 Barmherzigkeit willen. Will-
 fahre deiner Majestät willen.
 Willfahre um deines Preises
 willen. Willfahre um deiner
 Lieblinge willen, die in der
 Erde ruhen. Willfahre um
 Abraham, Sijchal, Sa-
 lob's willen. Willfahre um
 Moses und Ahron willen.
 Willfahre um David und
 Salomon's willen. Will-
 fahre um willen Jerusa-
 lem's, die Stadt deiner Hei-
 ligkeit. Willfahre um willen
 Sijon's, der Residenz deiner
 Herrlichkeit. Willfahre um dei-
 nes verheerten Tempels willen.
 Willfahre um deines verfalle-
 nen Altars willen. Willfahre
 um des vergoßenen Blutes
 deiner Knechte willen. Will-
 fahre der Märtyrer deines hei-
 ligen Namens willen. Willfahre
 der Umgekommenen deiner Ein-
 heit willen. Willfahre jenerhal-
 ben, die der Folter von Feuer
 und Wasser entgegen eilten zur
 Verheiligung deines Namens.
 Willfahre der frommen Knaben
 halber, in ihrer Lehrstube. Will-
 fahre der unschuldigen Säug-
 linge halber. Willfahre der
 sündlosen entwöhnten Knaben
 halber. Willfahre der Waisen
 und Witwen halber. Willfahr

צדקתך : עשה למען
 קדשך : עשה למען
 רחמך הרבים : עשה למען
 שכינתך : עשה למען
 תהלתך : עשה למען
 אוהביך שוכני עפר : עשה
 למען אברהם יצחק ויעקב :
 עשה למען משה ואהרן :
 עשה למען דוד ושלמה :
 עשה למען ירושלים עיר
 קדשך : עשה למען ציון
 משכן כבודך : עשה למען
 שוממות היכלך : עשה
 למען הריסות מזבחתך :
 עשה למען הרונגים על שם
 קדשך : עשה למען טבוחים
 על יחודך : עשה למען באי
 באש ובמים על קדוש |
 שמך : עשה למען יונקי
 שדים שלא חטאו : עשה
 למען גמדי חלב שלא
 פשעו : עשה למען תינוקות
 של בית רבן : עשה למען

uns deinetthalben, wenn nicht
unserthalben. Willfahre uns
deinetwegen und errette uns:

יְיָ עֲשֵׂה עִנּוּ עֲשֵׂה עִנּוּ
Erhöre uns, Gott, er-
höre uns! Erhöre uns, Herr,
erhöre uns! Erhöre uns, Va-
ter, erhöre uns! Erhöre uns,
Schöpfer, erhöre uns! Erhöre
uns, Erlöser, erhöre uns! Er-
höre uns, Herzensprüfer, er-
höre uns! Erhöre uns, Gott
der Treue und Wahrheit, er-
höre uns! Erhöre uns! Gott
der Macht und Milde, Gott
des Lichtes und des Rechtes —
erhöre uns! Ewiglebender, All-
beständiger, erhöre uns! Er-
höre uns! Gütiger und Wohl-
thätiger! Der du kennst jeden
Herzestrieb! Der du den Zorn
bezwingest, dich in Huld und
Gnade hüllest — erhöre uns!
König aller Könige — erhöre
uns! Erhöre uns! Furchtbarer
und erhabener Gott! Der ver-
gibt und versöhnet! Der er-
höret zur Gnadenzeit! Der
erlöst und errettet! Der ge-
rade ist und gerecht ist — er-
höre uns! Erhöre uns! Der
du nahe bist Allen, die dich
rufen! Gnädiger, Allerbarmen-
der! Der da höret auf den
Armen! Der da stützet all die
Frommen — erhöre uns! Er-

אִם לֹא לְמַעַנְנוּ : עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ :
עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ
עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הָאֵל הַנְּאֻמָּן
עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ וְרֵמִיק וְהַסִּיד
עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ וְדָ וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ :
עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
טוֹב וְיָמִיב עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
יּוֹדֵעַ יֵצֵר עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ
כְּעֵסִים עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ
צְדָקוֹת עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
נּוֹרָא וְנִשְׁבָּב עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
סוֹלַח וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
עוֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
פוֹדֶה וּמְצִיל עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
צַדִּיק וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ קָרוֹב
לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ רַחוּם
וְחַנוּן עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֵל
אָבִיוֹנִים עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ תּוֹמָךְ
תְּמִימִים עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי

höre uns, Gott der Väter, erhö-
 höre uns! Gott Abrahams,
 erhöere uns! Isaacs Furcht, er-
 höre uns! Jakobs Macht und
 Stärke — erhöere uns! Du der
 Stämme Schutz und Hort! Du
 der Mutter Zuversicht — er-
 höre uns! Der du so schwer
 bist zu erzürnen! Und so leicht
 ist zu versöhnen — erhöere uns!
 Der du Jedem hörst in Zeit der
 Noth — erhöere uns! Erhöere
 uns! Vater der Waisen und
 Unmündigen! Der Witwen
 Hort und Richter — erhöere
 uns!

Der unsern Stammvater
 Abraham auf dem Berge Mo-
 riah erhört hat — erhöere uns!

Der seinen Sohn Jizchal
 erhört hat, als er auf dem
 Altar gebunden lag —

erhöere uns!

Der Jakob erhört hat zu
 Bethel —

erhöere uns!

Der Joseph erhört hat im
 Gefängnisse —

erhöere uns!

Der unsere Vorfahren beim
 Schilfmeer erhört hat —

erhöere uns!

Der Moseh auf dem Berge
 Choreb erhört hat —

erhöere uns!

Der Aharon bei der Rauch-
 pfanne erhört hat —

erhöere uns!

Der Pinchas erhört hat, als
 er aus der Gemeinde sich er-
 hob —

erhöere uns!

מעריב ליל יום כפור

אבותינו עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד
 יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב
 עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עֲזֶרֶת הַשְּׂבָטִים
 עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִשְׁגַּב אֲמָהוּת
 עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קִשְׁיָה לְכַעֲוִם
 עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רֶךְ לְרִצּוֹת עֲנֵנוּ:
 עֲנֵנוּ עֲוֹנָה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ:
 עֲנֵנוּ אָבִי יִתְּוָמִים עֲנֵנוּ:
 עֲנֵנוּ דַּיִן אֱלֹמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר
 הַמֹּרְיָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ בְּשַׁעֲקֹד
 עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל.

הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים.

הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְאַבְוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף.

הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב.

הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה.

הוּא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ

הַקָּהָל.

הוּא יַעֲנֵנוּ:

Der Jehoschua erhört hat
zu Gilgal — erhöre uns!

Der Schemuel erhört hat
zu Mizpah — erhöre uns!

Der David und Schelomoh
erhört hat zu Jeruschalajim —
erhöre uns!

Der Elijahu auf dem Berge
Karmel erhört hat —
erhöre uns!

Der Elishah erhört hat zu
Jericho — erhöre uns!

Der Jonah erhört hat im
Bauch vom Fische —
erhöre uns!

Der Chiskijahu erhört hat
in seiner Krankheit —
erhöre uns!

Der Chananiah, Mischael
und Asarjah erhört hat im
Feuerofen — erhöre uns!

Der Daniel erhört hat in
der Löwengrube —
erhöre uns!

Der Mordechai und Ester
erhört hat in der Residenz
Schuschan — erhöre uns!

Der Esra erhört hat in
seiner Gefangenschaft —
erhöre uns!

Der alle Frommen, Gottes-
frächtigen, Tugendhaften und
Rechtshaffenen erhört hat —
erhöre uns!

מי שְׁעָנָה לַיהוָה בְּגִלְגָּל.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לַשְּׁמוּאֵל בְּמִצְפָּה.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְדָוִד וְשְׁלֹמֹה בְּנֵי
בֵירוּשָׁלַיִם.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְאֵלֵיהֶוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְאֵלֵי־שָׁע בֵירוֹיָחוֹ.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ בְּחִלּוֹ.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִשָּׂאֵל וְעֲזַרְיָה
בְּתוֹךְ כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגֹב הָאֲרִיֹת.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְמֹרְדֵכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְעִזְרָא בְּגוֹלָה.
הוא יַעֲנֵנוּ:

מי שְׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַתְּהַלְלִים
וְהַתְּמִימִים וְהַיֹּשְׁרִים.
הוא יַעֲנֵנוּ:

Erbarmungsvoller, der du die Bedrängten erhörst —

erhöre uns!

Erbarmungsvoller, der du die zerknirschten Herzen erhörst —

erhöre uns!

Erbarmungsvoller, der du die niedergedrückten Gemüther erhörst —

erhöre uns!

Erbarmungsvoller, erhöre uns!

Erbarmungsvoller, schone uns!

Erbarmungsvoller, erlöse uns!

Erbarmungsvoller, errette uns!

jetzt — bald — schnell!

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְחַבְרֵי לָבָא עֲנִינָא

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכְיֵי רוּחָא עֲנִינָא

רַחֲמָנָא עֲנִינָא רַחֲמָנָא חוּם

רַחֲמָנָא פְּרוּק רַחֲמָנָא שְׂוִיב

רַחֲמָנָא רַחֵם עָלֵינוּ הַשְׁתָּא בְּעֵנְלָא

וּבְזִמְן קָרִיב:

Erbarmungsvoller, erbarme dich unser,

Am Sabbath wird אבינו מלכנו nicht gesagt.

Man öffnet die heil. Lade. — מוֹתְחִין הָאֲרוֹן

Unser Herr und Vater, wir haben gesündigt vor dir!

Vater, wir haben keinen Herrn über uns, als dich allein.

Vater, laß deine Macht und Milde walten über uns um deines heiligen Namens willen.

Vater, erneue uns das Jahr zum Glück und Heil.

Vater, halte ab von uns jedes böse Geschick und jedes schwere Verhängniß.

— halte ab von uns des Feindes Haß;

Vater halte ab des Gegners Grimm und Tücke;

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ

אֱלֹהֵי אָתָּה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ

לְמַעַן שְׁמֶךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ

שָׁנָה טוֹבָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בַטֵּל מֵעָלֵינוּ

כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בַטֵּל

מִחֲשָׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַפֵּר עֲצַת

אֹיְבֵינוּ

— den Dränger und den Lasterer, Herr, halte ab von uns, und zerstöre seine Pläne.

Vater, schließe du dem Lasterer und dem Kläger den Mund.

Vater, halte ab von uns Pest und Schwert und Hunger; vor schwerer Haft, Verderbniß und Verflüchtigung wahre uns und Alle, die treu sind deinem Bunde.

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume.

Vater, vergib uns und verzeihe uns unsere Schuld;

— lösche aus jedes Vergehen, lösche aus alle unsere Sünden daß sie dir nimmer vor Augen kommen.

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeuget wider uns;

Vater nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir bekehren.

Vater, sende Heilung und Genesung unsern Kranken!

Vater, zerreiße den bösen Urtheilsspruch, der über uns verhängt ist;

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כָּל צָר
וּמִשְׁטֵיץ מֵעֲלֵינוּ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סְתוּם פִּיּוֹת
מִשְׁטֵינָנוּ וּמִקְטָרֵינָנוּ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ דְּבַר
וְחָרָב וְרָעָב וְשָׁבִי
וּמִשְׁחִית וְעוֹץ וּפֶשַׁע
מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִנְּפֵלָה
מִנְּחֻלָּתְךָ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֶלַח וּמַחֲלָה
לְכָל-עוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחָה וְהַעֲבֵר
חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחֻק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל-

שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירָנוּ

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה

שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע וְרוּעַ

גֵּזֶר הַיָּגוּן

Vater, gedenke unser in
Freundlichkeit, auf daß wir zu
allem Guten bedacht sein mögen.

Vater, schreibe uns ein in
das Buch des Lebens und des
heiteren Lebens!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch des Heiles und der Er-
lösung!

Vater, schreibe uns ein in
das Buch der Ernährung und
Verpflegung!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch der Unschuld und des
Verdienstes!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch der Vergebung und der
Versöhnung!

Vater laß sprießen, Herr,
das Heil für uns, bald und in
unseren Tagen.

Herr, erhebe deinem Volke
Israel das Haupt!

— erhebe deinem Gesalbten,
Herr, das Haupt!

— fülle uns die Hand mit
deinen Segnungen!

— fülle unsere Vorrathskam-
mern an mit Fülle und mit
Ueberfluß!

— erhöre unsere Stimme, sei
schonend, mild und barmherzig
gegen uns!

מעריב ליל יום כפור

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן
טוֹב לְפָנֶיךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
חַיִּים טוֹבִים

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
בְּאֵלֶּה וּישׁוּעָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
פְּרִנָּסָה וּכְלָלָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
זְכוּיֹת

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
סְלִיחָה וּמְחִילָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ
ישׁוּעָה בְּקֶרֶב

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֵם קָרָן
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֵם קָרָן
מְשִׁיחֶךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מְלֵא יְדֵינוּ
מִבְּרָכוֹתֶיךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מְלֵא אֶסְמֵינוּ
שְׁבַע

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלָנוּ
חַוֶּם וְרַחֵם עָלֵינוּ

Unser Herr und Vater, nimm
in Wohlwollen und Erbarmen
unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines
Himmelreiches vor unserm Ge-
bete!

— bedenke, daß wir Staub
und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer
weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine
gnadenreiche Stunde, eine Stunde
des Erbarmens sein vor dir;

— hab Erbarmen mit uns,
Erbarmen mit unsern unmün-
digen Kindern!

— um der Erschlagenen wil-
len, die in den Tod sind ge-
gangen für das Bekenntniß
deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen,
die sich für deine Anerkennung
deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen,
die ins Feuer und ins Wasser
sind gegangen, auf daß dein
Name geheiligt werde;

Unser Herr und Vater um
deiner selber willen, wo nicht
um unsertwillen;

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קִבַּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פִּתַּח שַׁעֲרֵי
שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר
אָנָּחֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אַל תִּשְׁיֵבֵנוּ
רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְהֵא הַשְׁעָה
הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים וְעַת
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַמּוּל עָלֵינוּ
וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
טְבוּחִים עַל יְחִוּדֶךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַד

קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ :

נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
אֵם לֹא לְמַעַנֵנוּ :

- um deiner selber willen
— hilf uns, und steh uns bei!
— um deiner unendlichen
Barmherzigkeit willen!
— um deines großen, wunder-
thätigen und furchtbaren Namens
willen, der über uns genannt
ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre
uns; denn an uns ist kein Verdienst;
darum hab' Erbarmen und übe Gnad'
an uns; hilf uns mit deinem Heile!

לנו liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaeren. — Wir beugen das Knie, wir blicken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm. So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr

אבינו מלכנו עשה למענך
והושיענו
אבינו מלכנו עשה למען
רחמיך הרבים
אבינו מלכנו עשה למען
שמך הגדול הגבור
והנורא שנקרא עלינו
אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין
בנו מעשים עשה עמנו צדקה
וחסד והושיענו

סמן סונכ קדיס טלס.

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
תודה ליוצר בראשית שלא עשנו
בגווי הארצות ולא שמנו
במשפחות האדמה. שלא שם
חלקנו בהם וגורלנו בכל-המונים:
ואנחנו כזרעים ומשתחיים ומודים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא. שהוא נוטה שמים
יוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים
ממער. ושכינת עזו בנבנהי
מרומים. הוא אלהינו אין עוד:
אמת מלכנו אפס זולתו. כפתיב
בתורתו וידעת היום והשבת אל-
לכך. כי יי הוא האלהים

im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst."

ly Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärst im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir befehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beüget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches, dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“ Und gesprochen ward von deinem Propheten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige und sein Name — der Einige!“

אֱשֵׁמִים | מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
צִי עוֹד:

עַל-בֵּן | גְּקוּהָ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ
לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ.
לְהַעבִיר גְּלוּלִים | מִן הָאָרֶץ
וְהַאֲלִילִים בְּרוּת יַבְרָתוֹן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי. וְכָל-בְּנֵי
בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל-רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ
כָּדִיּוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-
בָּרָךְ תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ. וְלִכְבוֹד
שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם | אֶת
עוֹלָם מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכָבוֹד בְּפָתוֹב בְּתוֹרָתֶךָ יי | יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמַלְךְ
עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי
אַחַד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום. ארון עולם.

יש נוסגין ללון צנ"סכ כל הלילס ואומרים שיר היחוד, ותהלים. ואסכרים נוסגין לומר סיכום
ותשנסוס כמו כתר מלכות לכ"ס נן גניכול הנדסס נסוק הסנסוז.